



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Esports

Sessió 13, dimarts 20 de gener de 2026

Presidència de l'l. senyor Lluís Mijoler Martínez

Sessió 13 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Mario García Gómez](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Guillem Mateo Sellas](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert i Caballero](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Miguel Ángel Galán, president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport, i Oriol Camacho, secretari general de la Federació Catalana de Futbol, davant la Comissió d'Esports perquè informin sobre les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport (tram. 357-00879/15).
2. Compareixença d'una representació de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport (tram. 357-00878/15).

3. Compareixença de Joan Soteras, president de la Federació Catalana de Futbol, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre les eleccions de la Federació i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport (tram. 357-00876/15).

4. Compareixença de José Miguel Calle Echevarría, director general de la Federació Catalana de Futbol, davant la Comissió d'Esports per a informar sobre la situació de la Federació (tram. 357-00954/15).

5. Compareixença de Sergi Garrido Amestoy, vicesecretari general de la Federació Catalana de Futbol, davant la Comissió d'Esports per a informar sobre la situació de la Federació (tram. 357-00955/15).

El president

Bona tarda. Després problemes tècnics, podem començar aquesta Comissió d'Esports. En primer lloc, us donem trasllat de l'acord de la Mesa del Parlament, en sessió d'avui mateix, que, davant la situació excepcional de l'alerta de Protecció Civil de risc d'inundacions, la Mesa ha acordat que els diputats i diputades de les comarques de l'Alt i Baix Empordà, de la Selva i Gironès que hagin de participar en una ponència o una comissió, com és el cas d'aquesta, amb data d'avui, no essent possible la seva substitució, poden delegar el vot i, si és necessari, com estem fent, participar telemàticament en aquesta comissió. Hem estat, com us deia, tenint els mitjans tècnics per fer-ho possible i Dani Cornellà, en Jordi Viñas i l'Isaac Padrós ens acompanyen a través de la connexió telemàtica.

En segon lloc, us proposo una alteració... Bé, primer, demanar substitucions, si hi ha alguna substitució. Junts.

Montse Ortiz i Martí

Sí, el diputat Agustí Colomines substitueix el Francesc de Dalmaes.

El president

PSC.

José Ignacio Aparicio Ciria

Sí, Natàlia Fabian substitueix Mónica Ríos.

El president

Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

L'Ana Balsera substituirà el Jordi Albert en una estona. Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs no havent-hi més substitucions, com us deia, hi ha aquesta alteració de l'ordre del dia que ja es va comentar amb els portaveus dels diferents grups parlamentaris. Aprovaríem per assentiment, si és possible, una alteració de l'ordre del dia per tal d'incloure un primer punt sobre el desdoblament de la compareixença de Miguel Ángel Galán i d'Oriol Camacho, per informar sobre les eleccions de la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport, que estava prevista com a punt número 1 de l'ordre del dia. Si no hi ha cap impediment, ho aprovaríem per assentiment i, per tant, posposar... *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* Llavors hauríem de votar-ho, que també ho fem per assentiment, que és aprovar aquesta convocatòria que hem dit amb l'alteració de l'ordre del dia, de desdoblament d'aquesta compareixença.

Compareixença de Miguel Ángel Galán, president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport, i Oriol Camacho, secretari general de la Federació Catalana de Futbol, perquè informin sobre les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport

357-00879/15

Per tant, el punt 2, que abans era l'1, que és aquesta que començaríem ja, que és aquesta compareixença de Miguel Ángel Galán, president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport, i del senyor Oriol Camacho, secretari general de la Federació Catalana de Futbol, que tindran un temps d'intervenció, cadascun d'ells de quinze minuts. Posteriorment, els grups tindran el temps d'intervenció de cinc minuts conjuntament amb les dues compareixences i, per últim, una resposta dels compareixents per cinc minuts.

Si podem fer entrar, com que ja els hem rebut i saludat abans i porten estona esperant, doncs si poden passar els compareixents. *(Pausa.)* Molt bé. Benvingut, senyor Oriol Camacho, senyor Miguel Ángel Galán. Tenen un temps de quinze minuts cadascun, per separat, i després els grups intervinents tindran un temps de cinc minuts per fer preguntes sobre la seva intervenció o allò que considerin. Després, vostès tindran un temps cadascun de vostès cinc minuts per contestar allò que puguin donar resposta o allò que considerin que han de manifestar. Per tant, comencem pel senyor Camacho. Té vostè un temps de quinze minuts.

Oriol Camacho (secretari general de la Federació Catalana de Futbol)

Molt bé. Sí, s'escolta. Moltes gràcies, president i membres de la Mesa, diputats. En primer lloc, moltes gràcies per convidar-me el dia d'avui a la Comissió d'esports per explicar la meva vivència en relació a l'últim procés electoral a la Federació Catalana de Futbol.

Les informacions que avui tinc intenció de subministrar, com he dit, es basen en la meva experiència personal, amb ple respecte a la presumpció d'innocència de les persones que puguin resultar afectades i, bé, limitat per qüestions de reserva de la pròpia instrucció judicial, a aquelles informacions que hagin estat publicades i, per tant, sense possibilitat de comentar qüestions que encara no hagin estat públiques. Ho faig amb la finalitat de fer propostes a vostès de cara a possibles millores del procés electoral, de millorar, si és el cas, el funcionament de determinats serveis públics. I ho faig per consciència i amb l'obligació tan moral com legal, de col·laboració amb la justícia i la resta de poders públics.

L'últim procés electoral a la Federació Catalana de Futbol va estar presidit per una presumpta fabricació massiva d'actes notariais amb documents escanejats, fotografies, documents en blanc, certificats estandarditzats sense escuts del club i signatures qüestionades, que presumptament havien estat falsificades per afavorir una candidatura, en particular la del senyor Soteras; amb la participació activa de treballadors de la Federació en la logística, tant en la preparació d'aquesta documentació remesa a la notaria com amb una estructura organitzada prèviament amb xats de missatgeria instantània per atribuir aquesta feina de suport a la candidatura amb personal laboral; amb ús de documentació federativa de les bases

de dades lliure de la Federació amb finalitats diferents per completar aquestes actes notariais; amb negociacions amb candidats que abandonaven la oposició a canvi de càrrecs o llocs de treball a la Federació, que finalment van acabar unint-se amb la candidatura del senyor Soteras. I aquella candidatura que va decidir no fer-ho va ser objecte d'atacs des de la pròpia Federació, des de treballadors del Gabinet de Presidència, amb la creació de perfils falsos a xarxes socials i altres accions.

També hi va haver una manipulació de la Junta Electoral, usurpant-li funcions, dient-li les resolucions com havien de ser, el caràcter que havien de tenir les mateixes i el sentit de les mateixes. Es va crear una estructura paral·lela al marge de la Junta Electoral per afavorir la candidatura del senyor Soteras. Per primera vegada amb tots els processos electorals de la Federació Catalana de Futbol, es van substituir de les meses electorals els juristes per personal i allà el senyor Soteras i el director general, el senyor Calle, a l'objecte que quan aquestes actes notariais atorgades pel senyor Soteras, que tenien carències evidents i que no complien –sota el meu punt de vista– amb les exigències del Tribunal Català de l'Esport, que havia ordenat ja la repetició del procés electoral, no fossin detectades.

Es van posar traves a tots aquells electors que volien votar amb actes notariais que no corresponien o que no havien estat atorgades pel senyor Soteras. S'havien d'escanejar. S'havien d'enviar un correu electrònic del director general al marge de la Junta Electoral. I, bé, en definitiva, qualsevol jurista hagués impedit aquesta forma de procedir per controlar i manipular el procés electoral.

Bé, durant la jornada electoral, aquestes actes atorgades pel senyor Soteras eren lliurades per personal de la seva candidatura als electors a la porta del col·legi electoral. Només es permetia la presència d'un elector dins del col·legi electoral, de tal manera que no es podia amb prou feines verificar el que estava succeint allà dintre, llevat dels interventors que hi havia un de cada candidatura. Com ja deia, aquells que anaven a votar amb una acta notarial que no era la del senyor Soteras, se li posaven traves i això feien desistir en moltes ocasions de l'emissió del vot.

També vaig poder constatar indicis, en aquesta fase processal evidentment, clars de que la campanya del senyor Soteras, les actes electorals van ser sufragades presumptament amb càrrec al pressupost federatiu; que es van utilitzar les targetes

federatives que tenen els delegats en època electoral per afavorir presumptament la candidatura del senyor Soteras. La seva defensa jurídica en qualitat de candidat també va ser repercutida al pressupost de la Federació Catalana de Futbol, entre altres conceptes.

A la finalització del procés electoral, tots aquests treballadors que van participar en aquesta presumpta trama van ser premiats amb increments salarials i bonus. I després tots aquells clubs que es va considerar que no havien votat el senyor Soteras van ser objecte de diferents tipus de represàlies: paralització de subvencions, fixació de pitjors horaris de les competicions, repartiment partidista de pilotes de subvenció, expedients disciplinaris anul·lats per posteriors instàncies tant de la pròpia Federació com del Tribunal Català de l'Esport, etcètera.

Posteriorment al procés electoral, més o menys a l'abril de 2023, es va tenir coneixement la federació tant dels recursos interposats al Tribunal Català de l'Esport com, probablement, de les investigacions policials. Es va enviar un correu electrònic massiu a tots aquells clubs que havien emès actes notariais atorgades pel senyor Soteras, a l'efecte que, amb caràcter posterior a la seva realització, contestessin que se l'havia facultat per poder atorgar aquestes actes. I després, en el marc de les informacions publicades, consta més de vuitanta-vuit declaracions de directius de clubs que han reconegut que la seva signatura va ser falsificada. Consta també informació publicada conforme es van elaborar 234 actes notariais, inclús a clubs que havien manifestat que no anirien a votar.

I, per tant, sota el meu punt de vista, va haver-hi un falsejament majoritari de la voluntat dels electors. És a dir, que es va subvertir la legalitat del procediment electoral. Amb caràcter posterior, també es va pressionar un comandament dels Mossos d'Esquadra perquè facilités informació tant al director general com al president amb relació als investigadors que estaven fent interrogatoris a presidents i secretaris de clubs, a veure si els havien falsificat la signatura o no.

I, per tant, sense ànim d'exhaustivitat, aquests serien els catorze punts més destacats del que vaig tenir coneixement. Ha sigut publicat i, per tant, amb independència del que pugui publicar-se posteriorment o conèixer-se posteriorment com a resultes de la instrucció, això seria el més destacat.

Evidentment, pel meu propi coneixement, com pel que sembla que ha constatat Mossos d'Esquadra, tal i com s'ha publicat en diverses informacions, el cap, per dir-ho així, de tota aquesta presumpta trama és el director general de la Federació Catalana de Futbol, el senyor José María..., José Miguel Calle, a les ordres del president, el senyor Soteras. I després un seguit de treballadors, que estan investigats nou treballadors i en el cas del Tribunal Català de l'Esport estan expedientades vint persones, doncs, es van encarregar de la logística de tots els aspectes que he anat comentant.

El que els voldria traslladar és que, més enllà dels indicis contundents d'aquestes pràctiques irregulars, que no són úniques, sinó que hi ha molts indicis, inclús constatatats per la pròpia administració esportiva, policial, judicial i inspecció de treball, etcètera. Hi ha molts altres procediments judicials en curs. Hi ha hagut multitud d'acomiadaments de treballadors, alguns d'ells amb més de trenta anys d'experiència a l'empresa, amb el que podríem qualificar d'una política de terra cremada.

Per tant, jo crec que el que es coneix és la punta de l'iceberg, que encara hi ha moltes coses que no es coneixen i que, per tant, això té una dimensió molt més gran del que fins ara es coneix. S'han utilitzat els serveis jurídics federatius també per protegir interessos personals amb cessament de directius dissidents, amb represàlies contra treballadors, amb represàlies contra mitjans de comunicació que han publicat informacions contrastades. La majoria de casos, per no dir la pràctica totalitat, finalment han estat arxivats o desestimats.

I bé, en definitiva, hi ha una deshumanització, m'atreviria a dir, amb el tracte d'aquestes dues persones, especialment amb tots aquells treballadors o amb tots aquells clubs o amb tots aquells esportistes que d'alguna manera no han seguit els dictats de les indicacions que se'ls han donat. Hi ha hagut un zero assumptió de culpes, zero disculpes i una victimització permanent dient que tot això és conseqüència d'una sèrie de conxorxes d'opositors, etcètera, etcètera, que no responen a la realitat.

Jo penso que una de les coses importants a considerar és que moltes d'aquestes persones que han sigut objecte de represàlies, especialment els treballadors amb

molts anys d'experiència a l'entitat, mereixerien una disculpa institucional de la mateixa federació i un reconeixement públic pel tracte dispensat.

Bé, la meua experiència sense voler-la elevar a categoria, evidentment com a testimoni en el procediment judicial i com a denunciante davant el Tribunal Català de l'Esport, doncs això, evidentment, m'ha generat un periple per diferents instàncies que sí que m'agradaria traslladar-los sense que això comporti elevar a categoria, doncs, informar del que entenc que pot millorar-se o del que sincerament considero que no ha funcionat correctament.

El primer que voldria dir és que, evidentment, tot el que he comentat respon a una mala governança federativa per culpa d'unes persones concretes i que, per tant, no es pot responsabilitzar ni a tercers ni institucions. Per tant, el primer que cal fer és una autocrítica del mal funcionament de la pròpia Federació Catalana de Futbol. Això és evident. Tot i així, això no vol dir que hi hagi d'haver una inactivitat dels poders públics davant aquesta situació tan pública i notòria, perquè al final qualsevol passivitat o qualsevol inacció pot entendre's com una impunitat. Penso que aquest cas posa de manifest que hi ha hagut una afectació clara i directa a la democràcia interna d'una entitat que exerceix competències públiques delegades i que rep importants subvencions públiques.

En relació al departament d'Esports, a mi m'agradaria comentar que si bé valoro positivament les declaracions del conseller en relació a la regularització del registre d'entitats esportives, això, sota el meu punt de vista, de cara a propers processos electorals, crec que hauria de comportar l'eliminació dels instruments notariaus. Si no, al final el cens electoral queda absolutament obert i, per tant, qualsevol..., obert a qualsevol possible manipulació en cas de que hi hagi intenció de fer-ho.

Sí que m'ha sorprès que en un cas tan flagrant no s'hagi activat la inspecció esportiva. Ja som coneixedors que no hi ha un cos de funcionaris específicament dedicat a això, però sí que, en tot cas, altres funcionaris del departament podrien haver assumit aquestes tasques. També m'ha sorprès, doncs, en alguns moments puntuals, la manca de col·laboració amb el síndic de Greuges. El mateix síndic de Greuges ha comptabilitzat més de quinze assumptes pendents sense resposta per part del Departament d'Esports, alguns d'ells que porten més de quatre anys incoats.

També m'ha sorprès que davant un cas flagrant on s'ha constatat un mal ús dels instruments notariais, no s'hagin escomès reformes legislatives del decret d'entitats esportives. En l'últim frau electoral a la Federació Catalana de Futbol que es recorda, que és del 2005 i 2006, va haver-hi una modificació immediata del decret d'entitats esportives per garantir la legalitat del procés amb posterioritat. I, per tant, aquestes són les qüestions que vull deixar sobre la taula perquè es valorin i, en tot cas, s'impulsi el que es cregui adient quant a la seva modificació.

Amb relació al Tribunal Català de l'Esport, també m'agradaria dir que la meva denúncia va restar paralitzada pràcticament un any i escaig, fins la intervenció del síndic de Greuges i de la GAIP. Per tant, va haver-hi una manca d'immediatesa de presa de decisions que això pot interpretar-se com un cert marge d'impunitat davant aquestes conductes. Després s'acordà la suspensió per prejudicial penal –crec que és un criteri discutible– i després l'arxiu parcial de la denúncia referent a la part econòmica, que no consta que s'hagi traslladat a l'òrgan competent perquè ho investigui.

Per tant, bé, en fi, jo crec que aquests aspectes són

Fitxer 13CE2

clarament millorables.

Amb relació a l'Oficina Antifrau, com bé saben, perquè és un cas també bastant públic, a mi inicialment se'm va atorgar protecció en el marc de la llei 2/2023 com a alertador de corrupció. Posteriorment, a petició de la Federació, se'm va retirar. Després vaig recórrer. Se'm va tornar a donar. Després se'm va tornar a retirar. Bé, en fi, hi ha hagut uns esdeveniments, per dir-ho així, d'anar i tornar la protecció, no? Jo crec que com a experiència, i després de compartir-la amb molts alertadors de corrupció amb els que he entrat en contacte, creiem, sense que m'hi arrogui cap representació ni molt menys, que l'OAC té un criteri absolutament restrictiu en matèria de protecció de alertadors. Penso que se sacralitzen massa les formalitats i no s'està tant a la finalitat de la llei, que evidentment és que cada vegada es denunciïn més infraccions de corrupció. En aquest sentit, la doctrina del magistrat i doctor en Dret, el senyor Eloy Velasco, que ha fet un llibre específic d'això, té una

visió molt més oberta que crec que podria adoptar perfectament l'Oficina Antifrau aquí a Catalunya.

Amb relació a la meva condició o no de testimoni, jo no entraré en debats perquè la CAI evidentment va haver un debat sobre el nivell que es podia donar de protecció als alertadors. En el procediment judicial se'm pot considerar testimoni o se'm pot considerar com es consideri adient. El que no hi ha dubte és que soc denunciant davant el Tribunal Català de l'Esport. Per tant, en aquest sentit, lamento que s'hagin utilitzat excuses per no protegir-me, però en qualsevol cas, a mi el que m'interessa és que es millori, per dir-ho així, l'aplicació de la llei. I no entraré, per dir-ho així, en cap debat concret.

També un altre aspecte que crec que s'hauria de millorar és la col·laboració i l'intercanvi d'informació quan hi ha aspectes judicialitzats amb els propis jutjats, perquè he pogut constatar que no ha estat puntualment informat de totes les situacions que els he comentat. Després penso que hi ha una manca de seguiment, d'assessorament i de suport psicològic als alertadors, que són qüestions previstes a la llei. I sorprèn que, en l'execució del pressupost de l'OAC, segons es comptabilitzin o no els romanents provinents de l'exercici anterior, és entre el seixanta i el noranta per cent. Per tant, jo crec que hi hauria la possibilitat de millorar la presència de professionals de la psicologia o de lletrats que poguessin assessorar en aquesta matèria als alertadors. Després hem conegut les reticències a sancionar i ja tenim el primer cas que hi ha hagut proposta de sanció. Per tant, això, evidentment, hi ha una millora considerable. I bé, valorar també molt la tasca de sensibilització que fa l'OAC, que en aquest sentit. Penso que és molt positiva.

Com a conseqüència de tot això, la proposta que els hi llenço i vostès ja decidiran, ja que hi ha una llei catalana que s'està tramitant, és valorar la possibilitat que les funcions de protecció es traspassin al Síndic de Greuges d'acord amb els principis de Venècia i com molts altres països europeus tenen, o bé que el síndic tingui capacitat de supervisar els expedients de protecció de l'alertador, que actualment no té aquesta competència.

I, finalment, evidentment, president, vaig acabant. Voldria fer una valoració molt positiva d'altres serveis públics que, evidentment, he tingut contacte amb tota

aquesta experiència des de l'atenció primària, la salut laboral, els propis jutjats, sobretot l'àrea anticorrupció de Mossos d'Esquadra, que penso que fan una feina magnífica i no estan prou reconeguts. I al síndic de Greuges, m'he trobat una gran professionalitat, rigor, empatia i una vocació de protecció a les persones que agraeixo molt.

Ja per acabar, evidentment, com a corol·lari, crec que els fets que he posat de manifest són molt greus, que es van subvertir uns resultats electorals, que això acredita una manca de democràcia interna amb afectació als clubs i amb una entitat que exerceix competències públiques, que no es té una panoràmica prou completa del que està passant a la Federació Catalana de Futbol, malgrat que molts poders públics ja tenen coneixement, però d'una forma segregada i no en el seu conjunt.

Reconec que el Departament d'Esports té una papereta complicada, que és una situació jurídica complexa. Que entenc que no es vulgui intervenir amb contundència per prudència i per no desestabilitzar més aquesta institució i no empitjorar la situació actual. Però s'ha de tenir clar que la veritat se sabrà abans o després i que potser s'està fent un mal superior al que es vol evitar, d'acord?

Jo penso que cal investigar fins al final i conèixer tots els fets, tant en relació al procés electoral com en altres qüestions. Jo, en fi, crec que vaig cometre el mateix error: que per estabilitat institucional he estat durant molt temps legitimant certs comportaments tant davant l'assemblea de clubs, davant jutjats, públicament. I penso que això ha estat percebut per part dels dirigents actuals de la federació com una percepció d'impunitat. I crec que no és el missatge que s'ha de donar i que és el moment de dir prou.

Moltes gràcies, president, per la seva generositat. I quedo obert a preguntes en el seu moment.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del senyor Miguel Ángel Galán. El mateix, tiene un turno de quince minutos i qualsevol qüestió després que li preguntin podrà contestar amb un segon torn de quinze més.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

Muchas gracias, presidente. Buenas tardes a todos y todas. En primer lugar, daros las gracias por haberme permitido expresar aquí lo que vengo a contar de la Asociación Catalana de Fútbol y de su corrupción.

También quería dar el pésame a las familias de las víctimas del accidente ferroviario de Adamuz. También quiero desear una pronta recuperación al *president* Salvador Illa.

Y, bueno, estoy un poco sorprendido, porque tengo a mi lado al que era secretario general de la Federación Catalana de Fútbol. Es decir, no era cualquiera que pasaba por aquí. No le conocía y ha relatado una serie de hechos que están siendo investigados en el juzgado de Sabadell, donde la asociación que yo presido es acusación popular, y me llama la atención que: ¿Cómo tiene que ser el nivel de corrupción en la Federación Catalana de Fútbol para que el secretario general de la Asociación Catalana de Fútbol tenga que ser un testigo protegido? Como si esto fuera una trama de una mafia. El secretario general, al que no conozco de nada, es testigo protegido. Eso demuestra un poco el nivel de corrupción que tiene la Federación Catalana de Fútbol, ¿no?

Nosotros, la Asociación Transparencia y Democracia en el Deporte, hemos denunciado a lo largo de estos años muchísimos casos de corrupción en España, desde el caso Soule, de Ángel María Villar, presidente de la Federación de Peñas de Fútbol, el caso Supercopa de España de Rubiales, ahora Tebas, es decir, que estamos un poco familiarizados en la lucha contra la corrupción, ¿no? En todo esto, en algunos..., denuncias de corrupción también ha estado involucrado el señor Soteras, presidente de la Catalana de Fútbol. ¿Por qué? Porque sus lazos con Rubiales eran muy grandes, ¿no? Luego hablaré un poco más en profundidad.

Hoy vengo a denunciar ante este Parlament la corrupción electoral del señor Soteras y el señor Calle, que es el director general. Ambos imputados por falsedad documental en el juzgado de Sabadell. Lo más grave es que el Govern de Catalunya, con su *conseller* al frente, no solo mira hacia otro lado, sino que es cómplice de mantener esta situación. Tampoco solo vengo a hablar de la presunta corrupción

electoral del señor Soteras. Vengo a hablar también de una trama que hay entre el secretario general del Deporte, Abel García, y el director general de la Federación Catalana de Fútbol, José Miguel Calle. Más adelante entraré en profundidad sobre esta convivencia política y federativa, que han permitido blindar un sistema de corrupción y manipulación electoral que hoy denunciados ante este Parlament.

Es inaudito que José Miguel Calle, señalado por los Mossos d'Esquadra en ese procedimiento penal de Sabadell como la cúspide de la trama criminal organizada, venga a declarar voluntariamente, a este Parlament, vulnerando gravemente el principio del deber de neutralidad que se le debe a todo trabajador. Que viniera una persona de la junta directiva de Soteras, pues, bueno, tendría sentido, pero que venga un trabajador, José Miguel Calle, y otro trabajador, el señor Sergi Garrido, a defender las elecciones manipuladas de 2023, llama la atención cómo utilizaban los servicios federativos para, como ha dicho el secretario general, falsificar, falsificar actas de presidentes de clubes.

Es público y notorio que ha salido en todos los medios de comunicación como un trabajador de la federación, en esas escuchas telefónicas de los Mossos d'Esquadra a todas estas personas, un trabajador le decía a su novia: «Hoy no me esperes a cenar porque estoy en la federación falsificando firmas». Un trabajador de la Federación Catalana de Fútbol. ¿Cómo puede este Govern permitir que la corrupción se haya instalado en la Federación Catalana de Fútbol? El señor Soteras fue aplaudidor de Rubiales en aquella vergonzosa asamblea de «No voy a dimitir», ¿no?, donde se intentaba blanquear la agresión sexual del beso a Jenni Hermoso, ¿no?

El señor Soteras también está siendo investigado en el juzgado de Majadahonda, en el llamado caso Brody, la Supercopa de España. ¿Por qué? Porque había un sistema informático en Cataluña, en la Federación Catalana de Fútbol, que era propiedad, que se llamaba sistema Novanet, vale que el señor Soteras vendió a precio de saldo a la Federación Española de Fútbol. Y en esas conversaciones telefónicas de los Mossos d'Esquadra intervenidas al señor Soteras con Rubiales, pues demostraban cómo se estaba repartiendo esa aplicación informática y todo ese dinero que luego fue para la Federación Española de Fútbol. Donde, además, en

esa sociedad limitada de Novanet, están muchos directivos de la Federación Española de Fútbol y el presidente de la Federación de Fútbol de Asturias.

También hay otras personas señaladas por los Mossos d'Esquadra en el contexto de las diligencias de los juzgados de Sabadell, como es el directivo Jordi Bonet. Jordi Bonet, los Mossos d'Esquadra en esas conversaciones telefónicas, pues, se le acusa de utilizar tarjetas federativas para fines privados. Anunciamos aquí ya, que también en el proceso de que somos acusación popular en el juzgado de Sabadell, vamos a pedir su imputación formalmente.

Yo creo que no solo vamos a hablar de esa corrupción electoral del señor Soteras, sino también de los últimos acontecimientos que, antes de esta comparecencia no se habían producido, que es la petición de 441 clubes catalanes de una asamblea extraordinaria para debatir un posible adelanto de elecciones. Pero la Generalitat y su *conseller* han cruzado una línea roja. Ayer por la tarde, ¡qué casualidad! antes de esa intervención, me llega, con mi correo electrónico de la asociación, una resolución donde el *conseller* ha pisoteado la democracia interna de la Asociación Catalana de Fútbol, agarrándose a un poder que no le corresponde: vetar o no lo que se pueda debatir en la asamblea general de la Federación Catalana de Fútbol.

El *decret* 58/2010 es clarísimo: La asamblea tiene competencias para aprobar una convocatoria de elecciones y el reglamento electoral y el calendario electoral. Negar que pueda decidir elecciones anticipadas es manipular la norma para blindar una junta y silenciar a los asambleístas. Que nadie se engañe: lo que ha hecho la Generalitat no es un simple error técnico. Es un golpe institucional contra la voluntad de los clubs y de los asambleístas. Han decidido proteger a esta junta, imputada por corrupción, antes que respetar la democracia interna. Y des de aquí le digo al *conseller*, aunque ya se lo he dicho también por redes sociales, que no vamos a aceptar que el deporte catalán se convierta en un cortijo político. Vamos a llegar hasta el final en los tribunales para que nadie vuelva a jugar con las reglas que solo le convienen.

Por eso vamos a responder en dos frentes, en los tribunales. Esa resolución que conocimos ayer, vamos a impugnarla, como no puede ser de otra manera, en el contencioso administrativo pidiendo medidas cautelarísimas y vamos a presentar

una querella per presunta prevaricación administrativa contra el *conseller*, contra Abel García, que es el secretario del Deporte, y contra Carmen Bastida, la directora, ¿no?

Nosotros creemos que esa resolución es injusta y arbitraria. ¿Por qué? Porque aquí, en este mismo espacio donde me encuentro yo, el señor *conseller* dijo textualmente que si no convocaba la asamblea por parte de la Federación Catalana de Fútbol, la iba a convocar él, porque sus jurídicos le habían dicho que había de convocar esa asamblea. ¿Y qué es lo que ha hecho en la resolución de ayer? Rehacer el orden del día, sin competencia. Dice: «Vale, obligo a la Federación de Fútbol que convoque esa asamblea, pero excluyo del orden del día que puedan debatir sobre unas elecciones anticipadas», argumentando que es una moción de censura encubierta, cuando el decreto contempla una figura que se llama la separación y, con mayoría simple, se podría separar al señor Soteras. Por tanto, no es un fraude de ley de estos clubes catalanes de fútbol, a los que le acusa el *conseller*, sino una herramienta democrática que permite los estatutos de la Federación Catalana del Fútbol y el *decret* para que, en una asamblea, todos los futbolistas, entrenadores, clubes y árbitros catalanes decidan si hay que convocar unas elecciones anticipadas, porque tienen competencia para ello. Sin embargo, no se les ha permitido.

Estos 441 clubes que han solicitado la asamblea representan casi cuatrocientos municipios de Cataluña. No estamos solo ante... Y, además, no lo hace la oposición. Lo hacen los clubes de Cataluña, representados por dos clubs importantes, entre ellos el Olot, el Europa. Por tanto, yo creo que esos clubs que representen a más de cuatrocientos municipios catalanes tienen que ser oídos en una asamblea. Son la voz del deporte local de Cataluña. El Govern y su *conseller* les ha dado la espalda.

Como ya adelanté al principio de mi intervención, no solo vengo a denunciar la corrupción electoral, presunta, del señor Soteras y el señor Calle en esas elecciones de 2023, donde está judicializado en el juzgado de Sabadell. Vengo también a denunciar que este Govern y este *conseller* de Deportes quiere blindar a esta directiva y preparar el terreno para poner a su candidato. En esa trama que hablaba al principio entre el director general de la Federación Catalana de Fútbol, José Miguel Calle, y el secretario de Deportes, Abel García, está la de colocar a su

candidato, que es el reciente nombrado vicepresidente de la Federación Catalana de Fútbol, Antonio Escudero. Ese es el candidato oficialista del *conseller* de Deportes y Abel

Fitxer 13CE3

García, pactado con José Miguel Calle, el director de Catalana. ¿Por qué? Porque José Miguel Calle va diciendo por ahí a la catalana que tiene al Govern con él, que tiene al *conseller* de Deportes con él, que Abel García va a hacer lo que diga él, porque cuando se retire de la política, en esa puerta giratoria, le va a meter en la Federación Catalana de Fútbol. Son cosas que él va repitiendo. Luego aquí, ¿cómo va a estar declarando él? Le podéis preguntar a José Miguel Calle cuál es su relación con Abel García y si quieren colocar a un candidato oficialista.

Nosotros, la asociación, no representamos a ningún candidato opositor a Soteras. Nosotros no vamos ni con Jordi Bonet, ni con Juanjo Isern, ni con otros candidatos opositores a Soteras. Representamos la transparencia. Solo queremos que, cuando se celebren unas elecciones, el Govern y el *conseller* de Deportes sean garantes de la limpieza y la transparencia, poniendo mecanismos para que no se vuelva a repetir lo que ha dicho el secretario general: actas falsificadas de clubes, de presidente de clubes ante notario. No, que el que vaya a votar sea el señor Soteras, sea el Juanjo Isern, sea el señor Jordi Bonet, sea el señor Antonio Escudero, puede votar en libertad.

Entonces queremos que, en este espacio público que me han brindado, se sepa todo. No solo las cuestiones corruptelas de estas elecciones 2023, sino lo que puede pasar a futuro. Si en un futuro el señor Soteras dimite, como parece ser en los próximos meses, como ya ha anunciado que no se va a presentar a reelección, el que va a tomar el poder es el vicepresidente primero, justo Antonio Escudero, que es el que, en esa trama que denunció, quiere poner el candidato oficialista.

Bueno, quiero terminar diciendo que nosotros representamos al deporte del fútbol español, no solo a todos los clubes de España, sino también a los grupos catalanes. Los 441 clubes catalanes que han pedido esa asamblea, ¿vale?, pues hay que defenderlos hasta al final. Nosotros lo vamos a llevar hasta las consecuencias, tanto

en la vía contenciosa administrativa como en la vía penal en esa querella que ya hemos anunciado que vamos a interponer contra el *conseller* por presunta prevaricación administrativa. Creemos que la resolución de ayer es una ignominia para el fútbol catalán, porque no se respeta un principio democrático. Sobre todo, en ese recurso contencioso administrativo que vamos a interponer, va a ser enfocado a derechos fundamentales de la Constitución española, que es el derecho a elegir libremente a sus representantes. Es decir, que no un *conseller* en una resolución injusta rehaga el orden del día, atribuyéndose competencias que no le corresponden.

Es decir, era muy fácil: Lo que pedían los clubes era un acto administrativo reglado en el *decret* y los estatutos de la Federación, que es con el quince por ciento de asamblea ellos consiguieron en cuarenta por ciento. Es decir, estamos hablando de más del cuarenta por ciento de la asamblea consiguieron pedir una asamblea, que es lo que marca los estatutos. Y los estatutos no viene si el orden del día tiene que ser previamente en un control de legalidad controlado por el señor *conseller*. No. Se convoca la asamblea y los acuerdos que se hagan en esa asamblea, si son contrarios al derecho, lo impugna la propia Generalitat de oficio o el propio Soteras, pero la asamblea se convoca.

¿Por qué? Porque convocar elecciones es una de las competencias que tiene la asamblea, derivado de sus estatutos y del *decret*, convocar elecciones. No añade el término temporal, si es al principio del mandato, si es a mitad del mandato. Entonces que el *conseller* venga decir en una resolución que es una moción de censura encubierta, porque es una elección anticipada, bueno, si la asamblea es soberana para decidir unas elecciones anticipadas, pues es soberana. Lo van a debatir. Es más, en ese punto del día se decía «debatir», ya no era si se iba a aprobar. Es decir, no se ha dejado debatir en una asamblea libremente si se quiere unas elecciones anticipadas.

Por tanto, yo creo que el *conseller* y la directora, que tengo que decir, públicamente, Carmen Bastida me recibió muy amablemente. Me dio explicaciones de por qué el Tribunal Català del Deporte no había intervenido en esta corruptela de la Federación Catalana de Fútbol. Explicaciones que no me convencen, pero, bueno, las respeto como que no se había nombrado todavía miembros. Pues no entiendo por qué no

se había todavía nombrado a miembros del tribunal y no se puedan resolver las resoluciones, ¿no? Y que, bueno, que respecto a estos hechos federativos, ellos no estaban..., todavía no estaba organizado esta Consejería de Deporte, ¿no? Un poco exculpando al señor *conseller* de... Ya, pero el señor *conseller*, después que se ha creado este departamento, se podía haber presentado la acusación popular en el juzgado de Sabadell.

¿Por qué el Departamento de Deporte no se ha presentado como a acusación popular en el juzgado de Sabadell? ¿Por qué no va a ver si puede destapar la verdad y se presenta...? ¿Por qué tiene que ser una asociación nacional, como Transparencia y Democracia en el Deporte, que tenga que defender a los clubes catalanes? Pues lo hacemos encantados, pero no creo que tenga que venir nadie de fuera a defender a los catalanes, sino tendría que ser garante el propio *conseller* de defender los intereses de los clubes catalanes. Y vuelvo a repetir: Estos 441 clubes catalanes representan a más de cuatro municipios de Cataluña. No se les puede ignorar.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies. I ara donarem pas als grups parlamentaris.

Abans de donar pas, només dir-li al senyor compareixent que la compareixença del director general ha estat demanada pels diferents grups parlamentaris. No compareix voluntàriament o per *motu* propi, sinó que és una demanda de tres grups parlamentaris, els mateixos que aquesta compareixença de vostès. I, per tant, ara, per ordre dels compareixents, té la paraula Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president! Bona tarda a tothom i un agraïment especial als dos compareixents d'avui, a Oriol Camacho i al senyor Miguel Ángel Galán, per les seves explicacions i posicionaments sobre el tema que avui ens ocupa. Permetin-me començar fent una reflexió que feia l'altre dia també al conseller i és que el futbol català no pot estar sota sospita. Des del nostre punt de vista creiem que no pot estar. No ens ho podem permetre que estigui sota sospita constant.

Per això creiem que el Parlament té la responsabilitat i l'obligació de vetllar per la neutralitat, per la transparència i el bon govern, també en l'esport i, en aquest cas, el futbol i en el marc de la Federació Catalana d'aquest esport. Per això, considerem que és necessària la sessió d'avui amb diversos compareixents, com la que vam fer ja el passat novembre amb el conseller.

També una referència especial al senyor Camacho i suport a la seva situació personal de persona alertadora. Sempre diem que els alertadors són herois quotidians. Hem tingut l'ocasió de debatre sobre la protecció de les persones alertadores en altres comissions. Avui no ens ocupa tant aquest tema, però sí que podem i volem fer arribar el suport per haver alertat, per haver denunciat i haver exposat totes aquestes males praxis i situacions que ens detallaven i que s'estan investigant en el jutjat corresponent.

El cert és que tenim una situació complexa a la Federació Catalana de Futbol, un procés judicialitzat amb presumptes delictes, falsificació documental, administració deslleial. I això és greu perquè contamina l'àmbit de l'esport, que hauria de ser espai de trobada, que ha de ser transparent, obert, inclusiu, que ha de servir justament per garantir la pràctica esportiva i per poder avançar des de l'esport també en la igualtat, en la feminització de l'esport, en la cohesió, en el benestar. I evidentment, nosaltres volem mans netes a tot arreu, també, evidentment, en l'àmbit esportiu, perquè això el que fa és generar confiança. Però això no és el que no és el que està passant.

Els deia abans que el 25 de novembre va comparèixer el conseller acompanyat del secretari general de l'Esport i, en aquell moment, ja li vam qüestionar la inacció del Tribunal Català de l'Esport. Si més no, la lentitud del procés davant les denúncies efectuades. Finalment, es va obrir un expedient disciplinari, sense mesures cautelars, això sí, i es va arxivar la qüestió de l'ús il·lícit de fons privats perquè no els compet segons el seu posicionament, malgrat que també ho vam qüestionar.

Avui tenim l'oportunitat d'escoltar-los a vostès, i això és, creiem, molt rellevant per poder tenir totes les visions d'aquest cas. Tal com ens explicava especialment..., bé, els dos, tant l'Oriol Camacho com el senyor Galán, han vist corrupció electoral, especialment la vivència més personal del senyor Camacho. Han vist corrupció electoral, aquesta situació greu de falsejament de la voluntat popular, diguéssim,

que ens explicava. A nosaltres no ens pertoca avui jutjar això aquí. Ja hi ha els Mossos i els jutges que fan la seva feina d'instrucció i es resoldrà, esperem, quan es faci el judici.

En tot cas, sí que ens interessa saber i per això els hi fem algunes preguntes: Quines mesures creuen que caldria impulsar per evitar la corrupció en una federació esportiva com la de futbol? Algunes ja les han dit, per exemple, el sistema de vot en les eleccions. Parlava el senyor Camacho de superar els instruments notariais. Què proposarien, per tant, per substituir els instruments notariais? Amb l'actualització del registre esportiu, ja n'hi hauria prou? Caldria avançar cap altres mecanismes? Faria falta habilitar el cos d'inspectors perquè qualsevol elecció o qualsevol federació hi hagués aquesta sobrevigilància, si s'escau?

Ens interessa molt saber com podem legislar o què podem fer des d'aquest Parlament per evitar que això passi. Ja no hauria de passar perquè hauria de sortir des del compromís ètic, òbviament, de qualsevol persona que té alguna responsabilitat pública, encara que sigui davant d'una federació catalana de..., d'una federació esportiva, en aquest cas com la Federació Catalana de Futbol. Però tot allò que puguem fer des d'aquí a través del marc legislatiu o d'aquells mecanismes, doncs ens interessa molt saber-ho.

Voldríem també saber si ha quedat afectada la neutralitat de la federació. Crec que és una pregunta retòrica, perquè ja ens han dit que sí. La tenia preparada, però vostès ja ho han explicat, pel fet que treballadors estiguessin fent campanya en el marc de les seves funcions. Com afecta això després en la confiança, el fet de que hi hagi quedat tacada aquesta neutralitat? Bé, segurament són preguntes retòriques, però ens interessava molt aquest tema.

Al senyor Galán també li voldria preguntar, tot i que ara al final ja ho ha explicat, però com justificaria que sí que es pot fer l'assemblea general per debatre sobre les eleccions anticipades? Davant del que diu la resolució del conseller d'ahir, que va dir que no. I ens interessa aquesta explicació que feia ara al final de: S'ha de poder debatre una mica de tot, per resumir-ho amb les meves paraules. S'ha de poder debatre de tot i, en tot cas, si després l'assemblea pren algun acord que contravé, doncs, el marc normatiu, llavors es poden fer els recursos o les impugnacions, però

no fer aquest veto d'entrada. Si això és així, si pot justificar-ho amb els estatuts o amb reglaments o amb les lleis que vostè òbviament domina.

I bàsicament són aquestes preguntes. Acabo com començava. No és qüestió que des d'aquí fem un nou judici a les persones que ja tenen uns procediments judicials oberts. És qüestió –acabo, president– que des d'aquí vetllem perquè qualsevol àmbit de la nostra societat, en aquest cas el futbol, i en concret la Federació Catalana de Futbol, tingui les mans netes i, per tant, no hi hagi cap sospita de corrupció i, per tant, puguem parlar de la pilota, del camp, dels esportistes, de les instal·lacions esportives i no d'aquests temes que embruten l'esport.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del diputat de la CUP, Daniel Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Bona tarda. Em sentiu?

El president

Endavant.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, primer de tot, moltes gràcies als compareixents. M'hauria agradat més estar aquí, però, bé, per qüestions meteorològiques estic a casa. Gràcies per la compareixença. Aquí m'he anat apuntant diferents temes que heu posat sobre la taula i penso que cal començar per parlar que a la Federació Catalana de Futbol ja es van haver d'anul·lar les eleccions del 2022. Per tant, el que va passar el 2023 d'alguna manera segurament és conseqüència del 22, amb unes noves fórmules que van buscar amb aquestes actes notariaus per arreglar el que no els va funcionar a alguns el 2022.

I, per tant, el que ens demostra és que d'alguna manera –suposo que compartiran amb mi els compareixents– és que la regulació no està prou ben feta, no només per aquestes actes notariaus que s'han pogut presumptament falsificar, sinó també per diferents temes que han posat sobre la taula, com per exemple el fet que poguessin

substituir els juristes de la mesa per personal de la pròpia federació, una cosa realment estranya que d'alguna manera s'hauria..., entenem que s'hauria de poder fiscalitzar unes eleccions i això hauria de ser el propi departament de la Generalitat el que hauria de fiscalitzar, veient el que va passar el 2022 mitjançant inspectors, uns inspectors que encara avui en dia no hi és, aquest cos d'inspectors, però sí que hi hauria de ser, perquè això sí que seria una mesura efectiva per poder fiscalitzar unes eleccions que ja tenen uns precedents d'irregularitats i que es van haver de repetir.

També és preocupant el fet que els propis treballadors puguin presumptament estar implicats en aquesta trama per afavorir una candidatura concreta, entenent que, com aquí ha dit el senyor Oriol Camacho, hi hauria d'haver neutralitat dels treballadors i les treballadores de la federació durant la contesa electoral. Per tant, està clar que s'ha afavorit una candidatura en concret. I, evidentment, hi ha unes denúncies presentades arran de tot aquest procés.

I aquí, quan 441

Fitxer 13CE4

clubs posen sobre la taula la necessitat de fer una assemblea i discutir tot això i, en tot cas, tornar a convocar eleccions, entenem que el que hauria de fer el conseller i tot el departament hauria de ser posar-se al costat d'aquests clubs i després posar les mesures adequades per garantir que tot això no es pugui repetir-se repetir mai més.

I el que veiem és passes molt tímides. Sí que és veritat que ahir hi va haver una petita reacció, però no, per nosaltres no és suficient ni la compartim. I tot això ens dona, com explicaven aquí els compareixents, la possibilitat que hi hagi un pacte entre el senyor Calle amb membres del departament per ja triar i fer una transició de la presidència de la federació a un senyor que ara l'acaben de posar com a vicepresident primer. Nosaltres pensem que això és totalment irregular i que davant de la situació actual s'hauria..., no s'hauria de ser tebi i s'hauria de convocar aquesta assemblea i donar suport als 441 clubs i convocar eleccions.

També hem estat llegint que sembla que hi ha moltes irregularitats. Encara no queda clar qui va pagar aquestes actes notariais als clubs. Tampoc... Ens preocupa molt aquesta possibilitat de que el senyor Calle fos el cervell de tota aquesta operació i utilitzés els propis treballadors, els fes treballar de nit i a través dels xats per preparar totes aquestes eleccions per afavorir a un candidat en concret.

I bé, tot això, al final el que ens demostra és que no està funcionant correctament els instruments que tenim a la llei de l'esport, que no ha aconseguit tirar endavant aquest cos d'inspectors ni el fet que es posés que aquests instruments notariais servien per evitar la corrupció. Tampoc no ha passat. Aquí presumptament això també s'ha «malutilitzat».

Per tant, suposo que els compareixents comparteixen que la normativa és obsoleta i que, més enllà del que passi en aquest cas concret, cal treballar per garantir la neutralitat dels treballadors i treballadores i una normativa que garanteixi unes eleccions netes i que no pot ser que cada dos per tres a la Federació Catalana de Futbol no parlem de futbol, sinó que parlem de presumpta corrupció.

Per tot això, nosaltres continuarem seguint tot aquest procés, donant suport a les persones que ho denuncien, en especial als alertadors. Ens sap greu aquesta situació, que tampoc no han rebut la resposta adequada. A vegades són alertadors i després se'ls hi treu també aquesta protecció i després se'ls hi torna, se'ls hi torna a treure. Per tant, aquí, més enllà de la federació, també fallen altres organismes públics com l'Oficina Antifrau i aquí també s'haurà de treballar amb aquest tema.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del grup parlamentari de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair l'assistència dels compareixents. La veritat és que ens han exposat molt bé el que, des del seu punt de vista, està passant a la Federació de Futbol i la situació judicial en què ens trobem. Nosaltres, en primer lloc, el que no farem és prendre partit i respectarem, evidentment com ha de ser, el procés

judicial que està en curs, ja que és de justícia, al final, qui ha de determinar les responsabilitats penals i, en definitiva, és la feina que tenen els tribunals.

Ara bé, això no vol dir que al Parlament no haguem d'opinar o no puguem opinar sobre aquests fets que estan deteriorant la imatge del futbol català i que no contribueixen ni al seu prestigi ni a la confiança dels clubs ni dels esportistes. Per això, abans d'entrar a les preguntes més concretes, voldríem compartir també amb vostès tres reflexions i perquè ens les puguin valorar des del seu punt de vista.

El primer és el Tribunal Català de l'Esport. És un òrgan que ja té garantida la legalitat i la neutralitat, però avui ens preguntem si té prou capacitat per afrontar conflictes complexos i d'alt impacte institucional, especialment quan encara té pendent la renovació de dos membres. Per això ens preguntem que quin paper han jugat fins ara. El senyor Galán ja ens ha anunciat que poc. I si creuen que el paper del Tribunal Català de l'Esport és suficient per donar resposta eficaç en casos com els que ens han explicat avui.

El segon és sobre les juntes directives. Les juntes assumeixen avui responsabilitats molt elevades en un entorn cada vegada més exigent i amb un marc normatiu que està regulat pel decret 58/2010 que, per tant, té més de quinze anys i que no reflecteix, segurament, les realitats que viuen avui en dia les entitats i les federacions. Per tant, és legítim que ens preguntem si tenen prou seguretat jurídica i protecció per exercir les seves funcions amb garanties o per evitar problemes de governança com el que avui ens ha exposat.

I el tercer és el paper del Departament d'Esports. Davant d'aquesta situació, el conseller creiem que ha arribat tard i malament. El 19 de novembre, com ja han exposat altres grups, fa dos mesos, va rebre una petició formal de 441 clubs de la federació demanant una assemblea extraordinària. La resposta del departament va arribar ahir al vespre, dos mesos després, i no per donar una solució, sinó per espolsar-se responsabilitats. Però és que, a més, la resposta contradiu frontalment el compromís que va adquirir en aquesta comissió justament el mes de novembre, ja que es va comprometre a convocar ell mateix l'assemblea si la federació no ho feia. Doncs bé, ja han passat dos mesos i la situació no només s'ha resolt, sinó que s'ha agreujat.

El Departament d'Esports té les competències, té els recursos, però sobretot té la responsabilitat de garantir el bon govern de totes les federacions catalanes. Per això, i com que té aquesta responsabilitat, això ha d'exigir, ha d'anticipar-se i no anar a remolc i exigim actuar abans que els conflictes s'enquistin, com el que estem veient avui.

Per això els voldríem preguntar i vostès han incidit en el tema del registre, però quines són les mesures que creuen que nosaltres aquí al Parlament, com a òrgan màxim òrgan legislatiu d'aquest país, podem prendre per evitar situacions com aquestes? I quines són les mesures que vostès creuen que serien més efectives i que des d'aquí al Parlament podem ajudar? I, en segon lloc, quin paper creu que el Departament ha de tenir a partir d'ara? El senyor Galán ha fet una mica la introducció, però sí que ens agradaria saber i que ens expliquessin, des del seu punt de vista, què esperen del Departament i què ens poden aportar per intentar solucionar el conflicte que ens trobem davant, independentment del procés judicial que creiem que aquí nosaltres no hi hauríem d'entrar.

I per últim, al senyor Oriol Camacho i per no repetir les anteriors preguntes que han fet els altres grups, ens agradaria preguntar-li, des de la seva experiència personal, si va sentir-se acompanyat institucionalment després de presentar la denúncia, més enllà de la intervenció de la mateixa oficina d'Antifrau, i si considera que el sistema esportiu català protegeix adequadament les persones que denuncien irregularitats dins del mateix sistema.

Per la nostra part, els agraïm la compareixença que avui ens han explicat i des d'aquí el Parlament intentarem legislar per evitar totes aquestes situacions, però sí que ens agradaria que ens marquessin una mica, des del seu punt de vista, des de l'experiència que han viscut, quines són les mesures més efectives perquè aquestes situacions no danyin la imatge de l'esport, que al final és el més important.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Voldria començar agraint la compareixença del secretari general de la Federació Catalana de Futbol, el senyor Camacho, i del senyor Miguel Ángel Galán, presidente de la Asociación Transparencia y Justicia en el Deporte. Des del nostre grup parlamentari, afrontem aquesta sessió sobre el presumpte cas de corrupció i el frau electoral a la Federació Catalana de Futbol, amb tres principis molt clars i el primer és, en primer lloc, el respecte absolut a la presumpció d'innocència, com no podria ser d'una altra manera; en segon lloc, també el rigor, el rigor institucional davant de tota aquesta situació. I en tercer, una voluntat inequívoca de transparència, perquè creiem que el futbol català, els clubs i els milers de federats mereixen saber què ha passat, què està passant i què es pot fer perquè tot això no torni a ocórrer.

I és que estem parlant de denúncies molt greus, d'investigacions judicials, d'expedients disciplinaris i d'una situació que ha generat una profunda desconfiança en la federació esportiva més gran de Catalunya.

Al senyor Camacho, m'agradaria començar agraint-li el seu relat, la seva vivència personal respecte al procés electoral a la Federació Catalana de Futbol i també per la seva valentia, per la seva valentia, perquè entenc que no ha estat gens fàcil haver denunciat un presumpte cas d'aquestes dimensions i, per tant, crec que és quelcom que hem de valorar i d'agair.

Vostè ens ha explicat avui que la seva denúncia davant del Tribunal Català de l'Esport va quedar aturada durant mesos i que no ha estat fins que el síndic de Greuges va fer un requeriment formal al departament d'Esports que es va incoar el procediment d'expedient disciplinari.

I davant d'això m'agradaria formular una pregunta molt clara: Si és que creu que hi ha hagut una manca de diligència en un assumpte d'aquesta magnitud per part del Tribunal Català de l'Esport. I ho pregunto perquè la sensació que ens transmet és que, sense la intervenció del síndic, aquest cas hauria quedat aturat de manera indefinida. I em sembla molt, molt preocupant.

D'altra banda, vostè va sol·licitar formalment la condició de persona protegida com a alertador, com a denunciador d'aquestes irregularitats. Aquesta protecció li va ser atorgada, denegada, atorgada i, finalment, denegada en una altra ocasió.

M'agradaria saber la seva valoració respecte a les institucions que haurien de protegir a les persones alertadores de corrupció. I si creu que el marc actual realment incentiva que persones com vostè puguin denunciar aquest tipus de casos.

Al señor Miguel Ángel Galán, las últimas semanas, como bien ha explicado, hemos tenido conocimiento que un total de 441 clubes catalanes solicitaron a la Federación Catalana de Fútbol la convocatoria de una asamblea general extraordinaria para abordar la profunda crisis que atraviesa esta federación. Y usted ha manifestado también que, en el caso de que la Federación Catalana de Fútbol no convocara esta asamblea, el Consejo Catalán del Deporte debería hacerlo de forma subsidiaria, tal y como se establece en el artículo 62 del decreto 58/2010.

Como no se ha hecho, usted ha anunciado que va a interponer una querrela contra el *conseller* d'Esports i el *secretari general* del Deporte en Cataluña, la cual cosa me parece relevante, porque no debemos olvidar que el *conseller*, en esta misma comisión, aseguró que convocaría él mismo la asamblea si la federación no lo hacía. Por ello, quiero preguntarle de manera muy clara y es que: ¿Por qué motivo cree que la conselleria todavía no ha convocado dicha asamblea? ¿Y qué explica esta inacción por parte de la conselleria, a pesar de los compromisos públicos adquiridos y el elevado número de clubes que lo solicitan? Porque da la sensación de que existe algún tipo de interés político, más allá del interés personal que usted ha explicado, entre el Govern, el PSC y el actual presidente de la Federación, porque si no, no se explica de ninguna manera esta pasividad.

En definitiva, i acabo, crec que el que està avui en joc no és només la responsabilitat d'unes persones concretes, que això serà la justícia qui ho dirimeixi, sinó també la credibilitat en les institucions esportives i la confiança dels clubs i dels seus federats. I des del nostre club el que exigim és que es posi llums i taquígrafs, processos clars i que el Govern i la conselleria exerceixin les seves competències perquè si no, l'ombra de la sospita els començarà a trepitjar els talons.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Grup Parlamentari de Vox en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidente. Gracias, señor Galán, señor Camacho, por la comparecencia. Gracias por estar a día de hoy en esta comisión. Creo que ambos han actuado desde posiciones distintas, pero lo han hecho de alguna forma de manera complementaria, denunciando lo que ya se ha convertido a día de hoy en uno de los escándalos más graves del deporte catalán.

Señor Galán, gracias a sus querellas se han abierto causas judiciales contra figuras muy poderosas del deporte español, usted mismo lo ha narrado. Hoy, además, ha anunciado una querella contra el *conseller* d'Esports por la inacción ante una situación que lleva los últimos meses ya puesta en evidencia. Recordemos un poco lo que sucedió. El 19 de noviembre 2025, 441 clubes, lo que corresponde al treinta y cinco por ciento del censo, pidieron formalmente la convocatoria de una asamblea extraordinaria. La propia Federación Catalana de Fútbol no los aceptó todos, pero sí aceptó el quince por ciento, que es el mínimo exigido por la normativa, y, por lo tanto, la asamblea debía haberse convocado en un plazo concreto.

El 20 de noviembre, que ustedes también han hecho mención en su comparecencia, el *conseller* prometió aquí, además se lo preguntamos nosotros desde VOX explícitamente qué iba a hacer en el caso de que la Federación Catalana de Fútbol no convocara la asamblea general extraordinaria, él mismo, el consejero afirmó que él iba a hacerlo personalmente desde la

Fitxer 13CE5

propia *conselleria*, se convocaría esa asamblea general extraordinaria. Hoy 20 de enero de 2022, el plazo ya ha vencido y el Gobierno no ha forzado, no ha actuado, no ha hecho absolutamente nada para que se convoque la asamblea de una manera libre en el que el fútbol catalán pueda decidir el futuro de la Federación.

En ese sentido, me gustaría preguntarle, en relación a la querella que usted ha anunciado, qué responsabilidad penal puede acarrear un cargo político cuando desoye sus obligaciones y no actúa ante esta situación. Añado: ¿Estamos ante un caso de negligencia o podríamos hablar de un posible encubrimiento que

beneficiaría a una trama de intereses compartidos entre el partido Socialista y la Federación Catalana de Fútbol, ya sea a través del consejero, del señor Abel García, etcétera? Y ha hecho usted mención también a la reunión que mantuvo con la directora general de Deportes, la señora Bastida. Nos gustaría saber qué más ocurrió en esa reunión, si lo puede desarrollar un poco más y qué explicaciones le dio usted.

Señor Camacho, usted fue el primer alertador desde dentro, además, de la federación. Su testimonio y su colaboración han sido claves para, por lo menos, conocer un poco más lo que pudo haber sucedido en todo ese proceso. Desde VOX, lo que queremos, en primer lugar, es reconocer públicamente su valentía. Somos un partido muy comprometido con estas causas y creemos que usted manifestó una valentía singular denunciando desde dentro de esta causa.

Además, lo comentamos también en la comparecencia del señor consejero cuando se le había expedientado y puso una cara como que, ¡buaah!, que él no sabía ni siquiera si había sucedido, no había sucedido, o intentó hacer como que no sabía nada de su expediente. Usted ha elogiado a los Mossos, pero ha señalado claramente la pasividad del Departament d'Esports. ¿Cree que esta inacción se debe a una cuestión de miedo o a una connivencia directa con la directiva de la Federación Catalana de Fútbol? ¿Cree que puede haber un interés compartido, como le preguntaba también al señor Galán, entre los investigados y quienes deberían haber actuado desde las instituciones públicas? ¿Estamos ante una posible red clientelar con unas conexiones políticas o unos fines políticos económicos compartidos? Porque, ante los hechos que presuntamente puede haber sucedido, nosotros observamos algún tipo de similitud con otras prácticas que también han sido muy habituales dentro del Partido Socialista, como se trata de amañar elecciones, de falsificar apoyos, de blindar redes clientelares y sacar un rédito político y también económico desde las instituciones.

Por ese motivo, les agradecemos que estén hoy aquí, porque frente a la corrupción, creemos que lo primero y lo más importante es dar la cara, es dar el primer paso. Ustedes lo han hecho con valentía y les queremos agradecer que esté aquí para contarlo.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. No l'he interromput, però el que diu l'ordre respecte d'acusar d'amanyar eleccions a un grup polític d'aquest Parlament. Però vaja. És el torn del grup Socialistes i Units per Avançar per un temps també de cinc minuts.

Mario García Gómez

Gràcies, president. Agrair la compareixença del senyor Camacho i del senyor Galán. Començo per vostè, senyor Camacho. No entraré en profunditat en les seves acusacions, que evidentment no ens agraden gens ni mica, però tampoc ens agrada parlar presumptament. Vostè sap allò que ha declarat els Mossos d'Esquadra. Nosaltres coneixem només les notícies que han sortit i parlar sobre les notícies i no sobre la realitat d'un sumari i un sumari que està sota secret judicial, crec que no té cap mena de sentit, no?

Vostè ha relatat una sèrie de fets que jo vull també recordar i, si estic equivocat en les dates, vostè, com a secretari general, ens ho recorda. Jo crec que van haver unes primeres eleccions que van ser el 2022, una repetició electoral a partir d'una resolució del Tribunal Català de l'Esport, que va ser en el 23, no? Unes acusacions per part seva ja davant dels Mossos, que crec que van ser en el 24, amb una carta adreçada directament a la consellera en aquell moment. És a dir, tot això forma part d'un històric anterior a l'arribada d'aquest nou govern. Crec que és així i així s'ha d'explicar.

Respecte a la figura de la seva com a alertador i la seva situació, ens fem càrrec, però és veritat que la llei sobre els alertadors i sobre els testimonis protegits està molt adreçada a salvaguardar la identitat del denunciador, preservar també la seva intimitat. En aquest aspecte, crec que vostè mateix, jo l'he vist en diferents espais, no? Va a Internet i m'he informat una mica de tot plegat, que és, repeteixo, l'únic mitjà que tenim d'informació sobre aquesta temàtica a data d'avui, vostè sí que avui mateix s'està exposant públicament, no? Jo crec que aquí sí que és una dificultat a l'hora de quan parlem de testimoni protegit, la llei, que és crec que no..., si no m'erro, és del 94, la llei espanyola que estem parlant ja, no?, de canvi de domicili, no?,

identitat totalment protegida, canvis inclús d'identitat, perquè està destinada només a un altre tipus d'acusacions i de causes penals.

Jo aquí si preguntar-li, en tot cas, des de la seva experiència, com podem millorar aquest procediment de protecció dels alertadors. I com fer millores de cara al futur, perquè aquests casos, aquí, la persona que denuncia una mala praxi de l'administració pública o en aquest cas en un ens federatiu, pugui sentir-se més recolzada i més protegida. Aquesta és la pregunta que li trasllado.

Señor Galán, sí que recordarle varias cosas, a usted en concreto y al resto de grupos. Vamos a ver, la resolución no la dictamina el *conseller* desde su despacho ni la redacta en su despacho. Es más, ni tan solo es una resolución que viene dictaminada por el propio Departament d'Esports, sinó que és un informe jurídic de la Direcció General de Serveis Consultius i Coordinació Jurídica. És a dir, de Serveis Centrals de la Generalitat de Catalunya i amb una petició del conseller, expressa, de 18 de desembre de 2025, tal com consta a la mateixa resolució.

Vostè ha fet una sèrie d'afirmacions que les fa vostè aquí, en seu parlamentària, davant de càrrecs electes pel poble de Catalunya, cosa que és sagrat i les fa sense cap mena de proves. Jo sí que li diria que moderase un poquito el tono y un poquito las palabras. Usted ha hablado aquí de golpe institucional y refiriéndose no sé a quién está acostumbrado usted a dirigirse y a tratar, agente federativo o a qué personajes está usted hablando de una institución de Cataluña. Y, entonces, cuando viene usted aquí, al Parlamento de Cataluña, delante de cargos electos, debería usted o bien aportar pruebas y no hacer discursos políticos o bien directamente sin pasar por aquí, se pasa usted por el juzgado de primera instancia e interpone usted la demanda que usted considere, pero sin amenazas algunas y sin discursos políticos y de lucimiento, porque democracia y transparencia tampoco sabemos a usted quién lo ha escogido.

Tampoco sabemos usted a quién representa y se lo dice alguien que sí que sabe a quién representa, porque todos los miembros de esta comisión representan al pueblo de Cataluña. Cuando venimos aquí venimos con pruebas claras y decimos las cosas que son. No decimos: «Y pondré y haré y dejaré de hacer». Coge usted libremente y se va, que cualquiera de nosotros en este Estado de derecho puede

dirigirse al juzgado de primera instancia y poner la denuncia que considere, pero sí que le diría que se moderase un poquito el tono cuando se refiere a instituciones de Cataluña.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara el torn és per cinc minuts cadascun dels compareixents i, amb el mateix ordre d'abans, comencem pel senyor Camacho. Té la paraula.

Oriol Camacho (secretari general de la Federació Catalana de Futbol)

Molt bé. Gràcies, president, Intentaré ser el més breu possible, però hi ha bastantes interpel·lacions. Començant per l'ordre que s'han produït les intervencions, amb relació a la intervenció de la diputada d'Esquerra Republicana, quan ha parlat del futbol sota sospita com a titular, m'agradaria transmetre que, en tot cas, són unes persones concretes les que estan sota sospita. Penso que el global del futbol català i en general el global del teixit esportiu català, és un teixit esportiu sa. Hi havia un secretari general de l'Esport que deia que només hi ha problemes on hi ha diners. Evidentment, la Federació Catalana de Futbol, per dir-ho així, és la federació més important des d'un punt de vista pressupostari i, per tant, té una vis atractiva evident en aquesta matèria. Per tant, voldria fer aquest petit matís que segur que compartim, perquè he entès perfectament el sentit de les seves paraules. En tot cas, agrair el seu suport del seu grup i de la resta de grups que han intervingut. No m'hi reiteraré, perquè pràcticament tots o tots els grups m'han donat suport, en tot cas, per la decisió de denunciar aquestes irregularitats. Per tant, els hi retorno l'agraïment.

Després em feia preguntes concretes sobre el tema de com es podria impedir que això torni a passar. Jo crec que la redacció originària del decret del 2010, que no incloïa la presència dels instruments notariaus, seria una bona fórmula sempre i quan el registre d'entitats esportives sigui cert que està actualitzat i al dia. No és que ho posi en dubte, el que va dir el conseller, ni molt menys, però em refereixo que, al final, això s'ha de traduir en una qüestió quantitativa. Jo, quan abans d'agafar la baixa laboral per tota aquesta circumstància, més del cinquanta per cent del cens de la Federació Catalana de Futbol eren juntes irregulars i compartit amb altres

federacions, especialment bàsquet, amb el que tinc bona interlocució, doncs era la mateixa proporció.

Per tant, el problema dels instruments notariais és que el cens pot convertir-se en un cens virtual, és a dir, el cens conté les entitats esportives amb dret a vot i qui pot exercir personalment aquest vot com a representant legal de les entitats, president o vicepresident. Llavors aquestes són unes persones físiques, com és natural, però si a la pràctica pot votar qualsevol amb un instrument notarial, doncs, podem arribar a pervertir el sistema de votació. Jo penso que el 2012, quan es modifica el decret i es torna a introduir la figura de l'instrument notarial, és perquè s'està acceptant o s'està admetent que hi havia una mancança de personal en el registre d'entitats esportives per tenir les juntes al dia. Per tant, jo crec que el que s'ha de vetllar és perquè hi hagi el personal necessari en el registre d'entitats esportives perquè pugui estar al dia i realment es tingui un perfecte control i una perfecta traçabilitat de qui pot emetre el vot i qui no, d'acord? És la meua opinió. Segur que n'hi haurà moltes altres, però volia constatar aquesta evolució normativa perquè crec que posa de manifest una fórmula que podria ser correcta.

Amb relació a la neutralitat dels treballadors de la federació, també m'agradaria dir el mateix. No estem parlant de la totalitat dels treballadors. La federació té un centenar llarg de treballadors. Evidentment estem parlant d'una molt petita proporció i que inclús aquesta proporció evidentment estaven seguint ordres de treball que, per molt que fossin il·legals, estarem d'acord que no tothom té per què tenir uns coneixements jurídics de màxim nivell i que, per tant, es va sotmetre a moltíssima pressió a molts treballadors, a moltes bones persones que simplement el que intenten fer és el millor possible la seva tasca diària. Per tant, també voldria reivindicar la validesa, el compromís i la professionalitat de la gran majoria dels treballadors de la Federació, llevat d'aquestes comptades excepcions, que han estat objecte tant de l'expedient del tribunal com del sumari del jutjat d'instrucció.

En aquest sentit, doncs, atesos els antecedents que en particular té la Federació Catalana de Futbol, abans o després hi haurà un procés electoral. Jo penso que s'imposa, ja per una qüestió de lògica i sentit comú, una supervisió administrativa de tot el procés des del primer dia, evidentment, per garantir que es recupera la legalitat

en el procediment electoral i que, per tant, el resultat realment respon a la voluntat majoritària dels clubs, perquè aquesta idea la voldria traslladar. La federació, al final, és una entitat merament instrumental perquè pugui haver-hi competicions federades. Vull dir, al final qui practica l'esport són els esportistes i qui, per dir-ho així, coordinen aquests esportistes són els clubs. La federació és una entitat que hauria d'estar sotmesa al control i a l'imperi de decisió dels òrgans sobirans de la federació, en aquest cas l'assemblea general i, per tant, controlats pels clubs. És una entitat merament instrumental en aquest sentit.

Amb relació a les... Penso que he contestat més o menys per sobre. A les intervencions del diputat de la CUP, amb relació al cos d'inspectors del Departament d'Esports, la llei és del 2000, vull dir, portem vint-i-sis anys sense cos d'inspectors. Quan es parla d'inspectors, i més en el sector esportiu, potser es pensa o s'intenta equiparar com si fossin inspectors de l'Agència Tributària. Jo crec que no ha de ser la finalitat. El cos d'inspectors pot ser, per dir-ho així, un personal que el que intenti sigui ajudar els clubs, ajudar especialment a aquelles entitats amb menys recursos, tant econòmics com jurídics com estructurals en moltes altres matèries, per exemple la seguretat de les instal·lacions esportives, etcètera. Per tant, o poden ser altres funcionaris que assumeixin aquestes funcions o, si es crea un cos específic, potser amb una voluntat més de suport al teixit esportiu català que no pas de fiscalització o amb un ànim, per dir-ho així, persecutori, ni molt menys.

El tema neutralitat també, com ja he comentat, doncs no hi

Fitxer 13CE6

insistirem. Comparteixo el criteri també del diputat de la CUP, que evidentment s'ha de donar veu als clubs en el sentit de que els clubs són els veritables gestors de la federació, de la manera que sigui i en el moment que sigui. Ha preguntat si la normativa era obsoleta. Bé, en alguns aspectes, probablement sí. Amb el tema electoral, possiblement en el moment que s'ha constatat que es pot subvertir el sistema, sí que seria necessari actualitzar-lo. I en matèria de protecció de alertadors, bé, jo personalment he fet una proposta d'aportacions a la nova llei catalana de protecció als alertadors. Em remeto a ella i en el que en el seu moment es pugui

debatre a la CAI, perquè són coses molt concretes. *(El president intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí, president, intento anar ràpid. Lamento, però és que hi ha moltes interpel·lacions.

Amb relació a la intervenció de la diputada de Junts, si el Tribunal Català de l'Esport té prou capacitat per resoldre aquests assumptes. Bé és un òrgan integrat per membres que em mereixen la màxima credibilitat i respecte, tant el tribunal actual com l'anterior. Una altra cosa és si caldria o no professionalitzar-lo per temes tan concrets o tan complexos com pugui ser aquest. Això és un debat que, en tot cas, s'hauria de substanciar. No sé si seria estrictament necessari. Pel gran gruix d'expedients que, al final, és decidir una sanció si s'anul·la o no, o si es dona tres punts o no, evidentment sí que podria funcionar, però per casos complexos potser s'hauria de determinar. El que està clar és que penso que hi ha hagut un funcionament anormal en aquest assumpte concret.

El tema de la Junta directiva, prou seguretat jurídica i responsabilitats que assumeixen, aquest és un debat molt interessant, potser per fer un monogràfic. Evidentment ha d'haver-hi entitats que donin suport, especialment a les entitats amb menys recursos, com poden ser la UFEC o el propi departament amb aquestes figures de suport.

El president

Em sap greu, però hauria d'anar acabant.

Oriol Camacho (secretari general de la Federació Catalana de Futbol)

Lamento no haver pogut donar més resposta.

El president

En tot cas, si ens vol transmetre per escrit alguna de les respostes que hagin quedat.

Oriol Camacho (secretari general de la Federació Catalana de Futbol)

Sí, en tot cas, si...

El president

Estarem encantats també de..

Oriol Camacho (secretari general de la Federació Catalana de Futbol)

...els hi sembla bé i els hi respondré per escrit i ho faré arribar a la presidència. Gràcies i disculpin.

El president

No, gràcies a tu. És el torn del senyor Galán.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

Sí, perdone, ¿son cinco minutos para contestar todas las preguntas?

El president

Sí, las que usted pueda.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

La primera interviniente me pedía justificar las elecciones anticipadas pedidas por la asamblea. Muy difícil en tan poco tiempo. Aunque soy jurista de profesión, no voy a poder, pero solo decirle que el artículo 60 del Decreto 58/2010 atribuye a la asamblea general las competencias para convocar elecciones anticipadas. No existe normativa que otorga a la Generalitat una potestad de veto previo, sobre el contenido del orden del día, que es lo que ha hecho el *conseller*, rehacer el orden del día. No existe. El uso que hace de la resolución del control de la Generalitat es para excluir el punto relativo a las elecciones anticipadas, cuando la moción de censura es un mecanismo extraordinario de moción que no agota el contenido del principio democrático ni puede utilizarse para negar toda posibilidad de elecciones anticipadas. Es decir, la normativa, es decir, la asamblea general es el órgano competente para convocar elecciones generales, conforme al artículo 60 del Decret 58/2010, que coincide con los estatutos.

Y esa convocatoria de elecciones, el reglamento y el candidato electoral sin restricción del temporal literal. Es decir, no existe que tenga al principio del mandato, a mediados, ¿no?, es la facultad. Si el decreto no regula esa elección anticipada o esa facultad de convocar elecciones es general, pues habrá que corregir el decreto, pero mientras tanto no puede interpretarse esta normativa para vetar el orden del día, como ha hecho el señor *conseller*.

Seguimos con el siguiente compareciente, la siguiente compareciente, que hablaba de cuáles son las medidas a tomar políticamente. Pues mira, a colación de lo que he dicho a la compañera, reformar el decret 58/2010 para establecer claramente cómo se convocan las elecciones anticipadas, porque si hay controversia interpretan a favor de obra, como se suele decir, a favor de Soteras, el conseller interpreta a favor de Soteras para no convocar la asamblea, pues que se deje más claro, ¿no?

Una ley de transparencia reforzada para procesos electorales federativos, observadores independientes en las elecciones federativas, el control de acceso es muy importante, porque tanto José Miguel Calle, que va a venir ahora, el señor Soteras, que también va a venir, pues a los que llegaban, a los presidentes que llegaban de los clubes, decían que él no era el presidente, que no podían entrar a votar y se quedaron sin votar más de cien personas. Porque el control de acceso lo hacen ellos. Entonces la identidad, ¿quién controla ese acceso para poder votar en las elecciones? Eso.

Sigo. La tercera pregunta, el motivo de la conselleria a no convocar la asamblea es la inactividad, del Partido Popular. El motivo ya lo he dicho antes. El *conseller* y este Govern tiene un candidato oficialista, que se llama Antonio Escudero, y ellos quieren poner a ese candidato oficialista. Por tanto, todo lo que sea convocar elecciones anticipadas mediante un organismo democrático que es la asamblea es de alguna manera romperles la jugada. ¿Por qué? Porque está claro que, si hay unas elecciones ahora, el candidato que parecería ganarlas sería Juanjo Isern, por la capacidad que tiene de convocatoria, como les he comentado. Por tanto, si no se logra aplazar el tiempo, le da tiempo cuando tome la presidencia el señor Antonio Escudero, cuando dimita Soteras, a coger esos votos, ¿no?

La cuarta pregunta, el señor de Vox, bueno, la responsabilidad penal del *conseller*. Bueno en la responsabilidad penal del *conseller* depende de esa resolución. Ahora hablaré con el diputado del PSC para hablarle de las responsabilidades penales. Lo que está claro es que aquí hay una intervención del *conseller* diciendo que iba a convocar elecciones, porque sus servicios jurídicos se lo habían dicho. Lo ha dicho aquí. Por tanto, cuando me ha pedido, el señor del PSC me ha pedido pruebas, eso ya es una prueba, que se presentó en el juzgado. Ese vídeo donde dice aquí que

sus servicios jurídicos le han dicho que tiene que convocar la asamblea, se va a presentar en sede judicial para pruebas. ¿No querías pruebas? Esa era una prueba. Y entonces me hablaba también del señor de Vox con mi reunión con Carme Bastida. Bueno, pues la verdad es que tengo que decir que fue muy amable, por supuesto, y se le agradezco. Pero claro, excusas como que no pueden resolver mi expediente ni el del señor Oriol, porque no se ha confirmado los miembros del tribunal, pues no me parece muy adecuado. No pagamos todos los ciudadanos para que nuestros servicios públicos eligen a sus representantes y, por ende, a los miembros del tribunal.

Sigo ya con el... Termino ya con el señor diputado del PSC, ¿vale? Bueno, le tengo que decir que yo soy jurista de profesión, ¿vale? Cuando yo hago unas afirmaciones, sé perfectamente cuándo es el límite de calumniar y cuándo es el límite de la libertad de expresión. Yo cuando acuso al señor *conseller* de que hay una resolución que, a nuestro parecer, en la asociación, nos parece injusta y arbitraria, es porque se aparta, bajo nuestro punto de vista, de la legalidad. Ampararse en informes jurídicos para, de cara a un futuro, defensa jurídica decir que no había sabiendas de solicitud. Bueno, lo que está claro es que esos informes jurídicos los da el departamento correspondiente, pero el que firma la resolución es el señor *conseller*. Yo no firmaría nada que fuera algo penal. En todo caso, debe mi libertad de expresión y siempre he dicho presunto. Y cuando me ha pedido usted moderar porque viene al departament de Catalunya, no sabía que aquí se repartían los carnets de catalán. Yo puedo estar aquí y puedo decir lo que crea desde el respeto. Y le tengo que decir: Mira, si soy consciente de que estoy en el Parlamento de Cataluña, que he estado en el Congreso de Diputados declarando y en el Congreso..., y en el Senado también. Por tanto, sé hablar y manejar me no solo el Parlament de Catalunya, sino también el Senado y en el Congreso.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies. Si algun grup vol fer alguna consideració per temps màxim d'un minut, començant per l'ordre abans ha intervingut. Comencem per Vox, un minut, diputat.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, muy brevemente. Y no es que Vox haga acusaciones al Partido Socialista de boca, sino que hace acusaciones populares contra el Partido Socialista, en este caso, por falsedad documental, por cohecho, por financiación ilegal, por tráfico de influencias. Entra también una cuestión de amañar elecciones..., de amañar procesos electorales y, por supuesto, por organización criminal. Y no lo digo yo, lo dice la UCO.

El president

Gràcies. Per part del grup Socialista, havien demanat també la paraula, un minut.

Mario García Gómez

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador) ninguna pregunta. Solo he dicho que modere el lenguaje. Creo que hablar en sede parlamentaria de «golpe institucional», menos moderado, es cualquier cosa. Me parece que es algo muy grave hablar en esos términos. Y repito, si usted tiene o considera que debe ir al juzgado de primera instancia, se va y punto, ¿vale?

Segundo cosa importante a matizar, aquí el *conseller* dijo: «Si la Federación..., propia Federación, miembros de la Federación o la directiva de la Federación actual no convoca una asamblea», convocará él subsidiariamente. La asamblea está convocada. Es potestad, ¿no?, subsidiaria del *conseller* hacerlo y así lo ha hecho. Lo que no es potestad del *conseller* y no puede hacer como *conseller* y así lo dictamina la resolución de la Secretaria jurídica de la Generalitat es determinar los puntos del orden del día. A ver si juristas somos todos y a ver si...

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

Es lo que ha hecho.

Mario García Gómez

No, no lo que ha hecho. Él ha convocado la asamblea.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

Ha quitado puntos del orden del día.

Mario García Gómez

No, no ha quitado. Es que no puede poner orden. Él no puede determinar los puntos del orden.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

¿Se ha leído la resolución?

El president

Si us plau, no, no. El que no podem és... El que no vull és que no es pot fer debat.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

¿Pero le puedo interpelar?

El president

No és un debat. Ara, si vol, li dono un torn de trenta segons, perquè hem donat un torn d'un minut i, per tant, té trenta segons. Tenen tots dos trenta segons per poder contestar. Si us plau, i intentem que quedi aquí.

Miguel Ángel Galán (president de l'Associació Transparència i Democràcia a l'Esport)

Señor diputado del PSC, le voy a decir que sé hablar y moderarme en un Parlament, no solo el de Cataluña. Está usted mal informado La resolución de ayer, ¿vale?, el señor *conseller* elimina del orden del día la convocatoria de elecciones anticipadas. Por tanto, usted se ha informado mal, porque sí ha modificado el orden del día. Fíjate que usted ha caído en su trampa y dice: «El *conseller* no puede quitar orden del día». Es lo que estoy diciendo yo, no puede quitar cosas del orden del día. (*Mario García Gómez intervén sense fer ús del micròfon.*) Bueno, ¿me deja terminar, por favor? Si usted replica, luego necesito yo otros treinta segundos.

Mira, usted dice: «El *conseller* no puede determinar el orden del día». Si es justo lo que ha hecho ayer. Ayer, la resolución que se haya leído pone claramente textualmente: «Se elimina del orden del día el apartado de elecciones anticipadas». Por tanto, está determinado el orden del día. Si excluye un punto del orden del día está determinado en el orden del día. ¿Estará de acuerdo conmigo? (*Mario García Gómez intervé sense fer ús del micròfon.*) Pero eliminando un punto del orden del día, es lo que dice la resolución. (*Mario García Gómez intervé sense fer ús del micròfon.*) ¿Eh? Pues entonces es lo que estamos reclamando en esa querella por presunta prevaricación administrativa, lo que estamos diciendo es que no le toca a él ordenar el punto del orden del día.

El president

D'acord. Doncs donem ara, ara sí, donem per tancada aquesta compareixença. Els agraïm de nou que hagin vingut a aquest Parlament a proposta dels grups que l'han proposat i, en tot cas, si ha quedat alguna cosa i volen contestar per escrit com els deia, doncs farem a través de la gestora, doncs ho traslladaríem a la resta de portaveus. I de nou agrair-los-hi.

Suspenem la sessió per dos minuts per anem a fer canvis...

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 13CE7

El president

Molt bé, doncs reprenem la sessió.

Compareixença d'una representació de l'Oficina Antifrau de Catalunya perquè informi sobre les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport

357-00878/15

En aquest cas, el punt número 3 de l'ordre del dia, que era abans el 2. És una compareixença d'una representació de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant

d'aquesta comissió per tal d'informar sobre les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport. Compareix la senyora Olinda Anía Lafuente, que és la directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya. I l'acompanya també la senyora Sara Vidal, que és la responsable del gabinet de Direcció. Tenen la paraula per un temps... Té la paraula, o com s'ho vulguin repartir, en tot cas, té la paraula per un temps de quinze minuts i després els diferents grups podran fer preguntes o interpel·lacions, que tindran un nou termini de cinc minuts més per tal de contestar. Endavant.

Olinda Anía Lafuente (directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya)

Molt bé. Moltes gràcies. Bona tarda, president de la comissió. Membres de la Mesa, diputades i diputats. Comparec avui davant d'aquesta Comissió de l'Esport en nom de l'Oficina Antifrau de Catalunya, com a directora adjunta, a petició d'aquesta mateixa comissió. Se'ns ha requerit per informar sobre les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport. M'acompanya en aquesta compareixença, com esmentava el president de la comissió, aquí a la taula la responsable del gabinet de direcció, la Sara Vidal, i aquí a la sala tenim a la cap de comunicació, la Laia Espín. Gràcies a totes dues.

Cal dir ja d'entrada que l'Oficina Antifrau té poc o gairebé res a dir amb relació a les eleccions de la Federació Catalana de Futbol i tampoc amb relació a l'actuació del Tribunal Català de l'Esport, per les raons que exposaré tot seguit. Com bé coneixen, l'activitat de l'oficina es desenvolupa en tres grans àmbits. Dos d'ells, el d'investigació i el de prevenció, estan establerts en la Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, i un tercer, el de la protecció de les persones alertadores, deriva de la Llei 2/2023, de protecció de les persones alertadores, i de la Llei de mesures 3/2023, que designa, per part d'aquest Parlament, l'Oficina Antifrau de Catalunya com a autoritat independent de protecció de les persones alertadores a Catalunya.

Exposaré ara molt breument quina ha estat l'actuació de l'oficina en investigació, en prevenció i en protecció de les persones alertadores, on la Federació Catalana de Futbol ha estat l'ens concernit. En el benentès, però, ja avanço que en cap cas puc entrar a parlar de casos concrets. Com bé sabem, d'acord amb el marc normatiu de

l'oficina, tots els seus membres –i jo, per tant, inclosa– tenim un deure molt específic de confidencialitat i, per tant, estem subjectes al deure de secret.

Inicio doncs, l'exposició parlant d'investigació. En aquest cas cal dir que, pel que fa a les eleccions, l'oficina no ha rebut cap denúncia amb relació a aquesta qüestió. Sí s'han rebut denúncies en les que la Federació Catalana ha estat l'ens denunciat. Concretament des del 2020 fins al 2025 s'han rebut onze denúncies. Cal dir també que totes elles, a data d'avui, tancades. I cal remarcar que en el cas d'haver rebut una denúncia amb relació a les eleccions, que no ha estat el cas, i atès que el tema està judicialitzat, l'actuació de l'oficina hagués estat suspendre totes les actuacions i remetre l'expedient al jutjat. Per tant, en l'àmbit d'investigació, res a dir respecte a les eleccions de la Federació Catalana de Futbol.

En l'àmbit de la prevenció, en l'àmbit de la prevenció, cito aquí totes les funcions que tenen assignades l'oficina en matèria de supervisió i control dels sistemes interns d'informació i dels canals interns de denúncies que regula la Llei 2/2023. Bé, en aquest cas tampoc ens consta, fins al moment, cap denúncia ni comunicació amb relació al mal funcionament d'aquest sistema intern d'informació i del seu canal intern. Per tant, en l'àmbit de prevenció, poc a dir o res a dir.

Pel que fa a l'àmbit de protecció de les persones alertadores, cal dir que, atesa la judicialització del cas, es varen suspendre les actuacions de protecció que s'havien dut a terme i l'oficina es va posar a disposició del jutjat que instrueix la causa relacionada amb les eleccions a la Federació Catalana de Futbol. La jutgessa de Sabadell ha denegat la protecció sol·licitada per la persona que demana ser protegida. Així ho han publicat diversos... És públic i això sí que ho puc dir, perquè així ho han publicat molts mitjans de comunicació.

En la seva resolució, també això és públic pels mitjans de comunicació, la jutgessa estableix que la persona que demana ser protegida per tenir la condició de testimoni no li són d'aplicació les previsions que contempla la Llei 2/2023 i, per tant, la jutgessa denega requerir a l'Oficina Antifrau de Catalunya per adoptar cap mesura de protecció.

Finalment, amb relació al Tribunal Català de l'Esport, l'Oficina Antifrau no ha interrelacionat ni ha col·laborat fins al moment amb aquest òrgan de control esportiu. Per tant, en aquest punt tampoc m'és possible informar de cap aspecte.

I fins aquí la meua breu introducció. Ja he indicat a l'inici de l'exposició que seria molt breu, perquè no teníem res o gairebé res a dir amb relació al tema pel que hem estat cridats a comparèixer avui, que són les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport. I, en tot cas, resto a la seva disposició en torn de preguntes per aclarir dubtes o per respondre les qüestions que considerin plantejar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora directora adjunta. Agraeixo la seva concreció en aquest cas, que ens serà segur molt útil. Ara, com dèiem, tenien temps els grups parlamentaris i, per tant, podrà en tot cas, a la segona intervenció ampliar part d'aquesta compareixença. Comencem com abans per part dels grups proposants. Esquerra Republicana en primer lloc.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies de nou. I voldria començar, com he fet abans, agraint a les compareixents, en aquest cas, les representants de l'Oficina Antifrau de Catalunya, la directora adjunta i la responsable Sara Vidal també, per les explicacions que ens heu donat, «escuetes», però que en tot cas són les que podeu compartir davant d'aquesta comissió que us vam comparèixer justament per això, per poder clarificar i tenir més informació sobre aquesta situació que afecta la Federació Catalana de Futbol.

Començo també amb una reflexió que feia anteriorment i ara vaig a matisar-la. Deia: El futbol català no pot estar sota sospita, i afegeixo, per culpa d'uns quants dirigents que estan acusats per uns presumptes delictes. En tot cas, dit d'una altra manera, no ens podem permetre escàndols que esquitxin a l'esport en general, al futbol en particular, i en aquest cas que ens ocupa, en el marc de la Federació Catalana de Futbol.

Per això, creiem que des del Parlament tenim la responsabilitat i l'obligació de vetllar per la transparència, el bon govern, per la neutralitat i, en tot cas, per totes aquestes qüestions en l'àmbit de l'esport i en particular en l'àmbit del futbol. I per això reiterem que és necessària la sessió d'avui, com ja vam fer anteriorment, on va venir el conseller i aquesta d'avui, que podem veure totes les perspectives que afecten a la Federació Catalana de Futbol.

Per nosaltres també és important que l'Oficina Antifrau sigui present avui a la comissió, en la mesura que és la institució catalana competent per a preservar la transparència i la integritat de les administracions i del personal al servei del sector públic a Catalunya. I treballarem per enfortir l'Oficina Antifrau amb les eines necessàries perquè pugui desplegar-se al màxim i amb la màxima ambició amb les competències que siguin necessàries i els instruments i les eines perquè pugui fer bé aquesta feina que abans parlava de preservar la transparència i la integritat, perquè per nosaltres és importantíssim per evitar que hi hagi mala praxis en la nostra societat i puguem ser un país net i lliure de corrupció.

Sí que els voldríem fer algunes preguntes concretes. Voldríem demanar sobre la concreció de les denúncies presentades amb relació a la Federació Catalana de Futbol. Crec que ja m'ho ha respost, perquè ha parlat d'onze i que en tot cas ja estaven totes tancades. Per tant, aquesta seria..., si pot confirmar que aquesta seria la resposta. Quina és la situació de protecció de la persona alertadora o quants alertadors. En tot cas, en coneixem un. Quina és la situació de protecció de la persona alertadora? Abans ha comparegut el senyor Camacho, de fet, és públic. Ha explicat que primer va estar protegit, després no, després sí, després no. Ara vostè ens explicava que ho van traslladar al jutjat d'instrucció de Sabadell i que se li havia denegat. Per tant, entenem que la seva situació ara és de no tenir protecció per part de l'oficina, tampoc per part del jutjat d'instrucció, si ho pot confirmar.

I en aquest sentit, si està d'acord en què potser és una mica restrictiu el criteri d'aplicació de la protecció de les persones alertadores per part de l'Oficina Antifrau. Abans ens parlaven o sabem que hi ha interpretacions més àmplies del professor Velasco, sense anar més lluny, en què aquesta protecció de les persones alertadores podria ser més àmplia. Si això ho tenen en ment, si poden treballar en

aquest sentit o en tot cas, doncs què faria falta per tenir aquesta interpretació més àmplia de protecció de les persones alertadores.

Voldria preguntar-los també quines mesures, des del seu punt de vista, vostès que són experts en la integritat pública, doncs, quines mesures es podrien prendre per evitar riscos de frau en unes entitats com poden ser les federacions esportives? I si pot ser, canviant el sistema d'eleccions de les federacions? Potser és molt concret això que els hi trasllado, però en tot cas la seva opinió. Canviant el sistema de les eleccions de federacions, a través d'altres mecanismes, podrien aportar més garanties. Que hi hagués persones inspectores o observadors en les eleccions, que en lloc d'utilitzar les actes notariales, pogués haver uns altres sistemes d'acreditació de la representació d'un club? Des del seu punt, doncs, des de l'expertesa que tenen vostès, què es podria fer? I si creuen que la nova llei de l'esport que estem, que ara està treballant el Govern i que esperem que ben aviat pugui arribar aquí al Parlament per poder-la tramitar, debatre i tramitar, si hauria d'incloure,

Fitxer 13CE8

amb ambició també, codis ètics i sistemes d'integritat interns i canals de denúncia interns per les federacions, els clubs i per tot l'àmbit també esportiu en general. Entenc que de la societat, però especialment els pregunto per l'àmbit de l'esport. Si introduint..., aquesta nova llei de l'esport inclou la inclusió de codis ètics, de sistemes d'integritat interns de canals de denúncia, doncs, podria ser un bon mecanisme, així com..., doncs bé, el que vostès considerin, si la formació o la prevenció també hi podria ajudar.

I acabo amb una reflexió més genèrica que crec que serà impossible que la puguem, amb el poc temps que tenim, que la puguem tancar o concloure, però sí que els volia traslladar, que és com combatem la sensació d'impunitat. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I a més, ara arriben els xiulets aquets que fan..., que demostren que s'ha acabat el meu temps. En tot cas, com podem combatre aquesta sensació d'impunitat i, per tant, d'intentar combatre i evitar la desconfiança en el sistema quan el sistema no funciona.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del grup parlamentari de la CUP, que el senyor Cornellà que ens acompanya a través de la pantalla. Espero que el puguem veure ara amb la connexió. Endavant.

Dani Cornellà Detrell

Sí. Hola, bona tarda. Sí?

El president

Sí, endavant. Endavant, Dani.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, primer de tot, gràcies per la compareixença. Teníem clar que sobre el procés judicial, que evidentment encara no està tancat, vostès no en podríem parlar i tampoc sobre els casos concrets de persones alertadores que han tingut sota el seu paraigua tampoc, evidentment, no en podem parlar.

Però sí que és important que la seva compareixença pel fet que aquest mateix que abans de vostès els ha precedit una persona que va ser alertadora, el senyor Oriol Camacho, relacionat amb aquest cas judicialitzat de les eleccions de la Federació Catalana de Futbol i ens preocupa enormement el fet de que una persona alertadora proposi..., proposa un seguit de mesures, com per exemple els que ens ha dit avui sobre la possibilitat de que el mecanisme de control tècnic i jurídic sobre les persones alertadores es passés al síndic, com es fa a d'altres llocs, o d'altres propostes que ens fa, doncs entenem davant d'una protecció poc clara.

No sé si ens podrien explicar el fet que en aquest tema de la persones alertadora d'aquest possible frau a les eleccions, com pot ser que primer fos alertador, després se li tragués la condició, després se li tornés i després se li tornés a treure. Entenem que en aquest moment està sense aquesta condició i ens agradaria saber exactament si és així, que ens han semblat entendre que sí. Però la situació d'aquesta persona alertadora en l'actualitat.

I ho diguem perquè sí que hi ha doctrina de diferents juristes, que és molt..., que fa una lectura molt més oberta de la llei a qui es pot protegir, referent a les persones

alertadores. I potser és interessant per donar confiança a aquesta persona alertadora, però també d'altres que fan un pas endavant i alerten de possibles frauds, doncs que se sentin protegides. I segurament ara mateix aquest no ha estat el cas, ni aquest ni d'altres. Per tant, doncs, l'Oficina sí que pot fer feina, per, en aquest cas, però també a d'altres, garantir la protecció i que cap persona alertadora pateixi conseqüències pel fet de fer, de fet, el que ha de fer, no?, alertar d'una possible situació d'irregularitat.

Hi ha res més enllà d'això, entenent que les propostes que sí que és veritat que des d'Antifrau podrien fer per millorar la normativa o els procediments en eleccions, veient que tristament, en aquesta federació, ja per segona vegada es qüestionen les eleccions, doncs, pensem que sempre que vostès, com a persones expertes, poden aportar-hi per aconseguir, doncs uns procediments i unes lleis que garanteixin o que minimitzin la possibilitat de frau en qualsevol organisme.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara de Junts per Catalunya.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la compareixença de l'Oficina Antifrau, tot i que és veritat que és un cas judicialitzat i que aquí ja és la segona vegada que en comissió tractem aquest tema i de sempre deixem a part que la justícia faci el seu paper com ha de ser.

Sí que és d'agradir que hagin vingut, perquè han sigut molt clares en la seva intervenció o poca intervenció, diguem-ho així, però sí que és important que hagin vingut a explicar-se perquè queda molt, molt més encaixat tot aquest puzzle del que ha passat en el si de la Federació Catalana de Futbol, que al final, nosaltres aquí el que estem és per intentar ajudar a que si hi ha algun fet o algun frau que s'ha comès, que està judicialitzat, no torni a passar. I en el seu cas, com ens han explicat en aquest cas, vostès no han rebut més enllà de les denúncies que abans ens han explicat també i que, en aquest cas, tampoc no han intervingut perquè no ha sigut..., la seva implicació no ha sigut així necessària.

Però bé, jo crec que era important que vostès aquí vinguessin a explicar-se i que ho deixessin clar. I d'altra banda, les preguntes que més o menys han traslladat els diputats que manen que han precedit no cal repetir-les, perquè crec que la preocupació pel tema dels alertadors la tenim tots i ja li hem fet preguntes en aquest sentit. Per tant, jo crec que no ens pertoca, no repetir-nos.

Però sí que tenia interès en preguntar-los sobre un tema que, de fet, ja ens han respost perquè ens han dit que no havien tingut col·laboració ni amb el Tribunal Català de l'Esport en cap moment, ni en aquest cas, ni en altres ocasions, ni en el Consell Català de l'Esport en el seu moment i ara en el Departament. Per tant, una part de la intervenció ja ens ha quedat resolta, però sí que tenia interès a preguntar-los sobre el tema de les juntes esportives, les juntes esportives i les eleccions esportives, que també hem fet menció els meus companys. I també vostès ens han respost que no han tingut mai cap cas com el de la Federació Catalana de Futbol, i que tampoc no és en aquest cas.

Per tant, malgrat que tenim la percepció que segurament les juntes directives, ja siguin d'entitats, clubs i federacions, són molt voluntarioses i segurament no és el funcionament més adequat i que segurament que si ens posem a debatre caldria aplicar canvis normatius. Però si és la resposta que crec que vostès ens han donat i és que mai han tingut cap cas ni cap antecedent sobre un fet com el que estem debatent aquí, però d'altres similars, crec que és que el sistema, en definitiva, de les eleccions en general en el sí de les federacions, però també dels clubs esportius, és prou sa i funciona prou adequadament.

Per tant, jo li volia traslladar aquesta reflexió i aquesta pregunta. Crec que vostè l'ha contestat, però és l'única aportació extra que volia fer, a diferència dels altres companys que m'han precedit. Per la nostra part, res més. A disposar el Parlament per qualsevol altre aspecte que els puguem ajudar i agrair-los de nou la seva brevetat i la seva claredat en les explicacions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Agrair la presència avui de la directora adjunta de l'Oficina Antifrau, perquè entenem que el seu paper és clau en qualsevol assumpte que afecti la integritat institucional, la transparència i la lluita contra la corrupció, també en aquest cas en l'àmbit esportiu. El cas que avui ens ocupa és el presumpte frau electoral i les possibles irregularitats greus de la Federació Catalana de Futbol, entenem que no és un cas menor. Estem parlant d'una federació amb milers de clubs, esportistes, famílies, voluntaris i amb una funció pública delegada. Per tant, la seva governança no és una qüestió privada, sinó que és també una qüestió d'interès general.

I en aquest context, diversos compareixents han explicat que l'Oficina Antifrau ha analitzat els fets denunciats, però que també s'ha denegat la condició de persona protegida com a alertador a qui va posar en coneixement aquestes presumptes irregularitats. Jo vull deixar ben clar que, des del nostre grup parlamentari, respectem plenament l'autonomia i el criteri tècnic de l'Oficina Antifrau, però també tenim l'obligació, com a parlamentaris i com a representants d'aquesta cambra, de fiscalitzar l'actuació de totes les institucions públiques i també de l'Oficina Antifrau.

Per això mateix, ens porta tot això a una reflexió de fons. I és que si el sistema actual protegeix i incentiva els alertadors de corrupció o els deixa exposats, perquè, en aquest cas, nosaltres ens sembla que no i que els ha deixat exposats. Feta aquesta reflexió, i com que ja s'han plantejat altres preguntes que subscrivim per part d'altres grups parlamentaris, ens quedem amb aquesta: si l'Oficina Antifrau considera que el marc actual és prou garantista per a les persones alertadores.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per part de Vox en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Sí. Moltes gràcies per la compareixença. Jo, des del grup parlamentari Vox, no ho allargaré més, perquè crec que ja les principals qüestions s'han posat sobre la taula i simplement són menors. Un cop més això, agrair la compareixença.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Partit Socialista i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Molt bé. Moltes gràcies. Agrair igualment, doncs igual que la resta de grups, la presència de la representació de l'Oficina Antifrau de Catalunya, que actua d'acord amb el seu marc competencial. Pot investigar irregularitats en processos de gestió pública, pot requerir informació a entitats que exerceixen funcions públiques i pot emetre recomanacions i informes que tenen un impacte directe en la millora dels sistemes de governança. La seva funció no és substituir els òrgans jurisdiccionals ni els òrgans administratius competents, sinó complementar-los des de la perspectiva de la integritat institucional.

En aquest sentit, és important situar adequadament, en el context de les denúncies relatives a les darreres eleccions de la Federació Catalana de Futbol, han estat objecte d'actuacions administratives i posteriorment, d'una judicialització que obliga a extremar sobretot la prudència, com s'ha comentat. Nosaltres també de forma molt breu, sí que volem des del nostre grup parlamentari, contràriament al que s'ha exposat en l'anterior compareixença també, posem en valor la gestió de la Conselleria d'Esports, que ha mantingut una posició institucional més responsable i ha garantit la neutralitat administrativa, ha respectat els tempos, per molt que s'hagi dit, fins i tot ha sobrat, fins la convocatòria i ha assegurat que totes les parts disposessin de les garanties procedimentals que els corresponen. En un context de pressió mediàtica, política, doncs, pensem que la Conselleria ha actuat amb la discreció i la cura que exigeix un procediment en curs.

Dit això, la presència avui de l'Oficina Antifrau ens permet, això sí, fer les preguntes que estem fent els diferents grups i jo, en aquest cas, doncs, volia fer un parell de breus. En el marc de la llei de l'oficina, si hi ha algun supòsit que habiliti l'oficina a intervenir en processos electorals de federacions esportives. Interessa conèixer si la condició d'entitat privada amb funcions públiques delegades és suficient per activar aquesta competència d'Antifrau o, si cal, algun element addicional.

I, finalment, voldríem saber també si Antifrau considera necessari revisar els protocols electorals de les federacions esportives, donat com està la situació i tot el que està passant, des d'una perspectiva de gestió del risc. I si és en cas afirmatiu, quines recomanacions preliminars podria avançar en matèria de transparència, verificació censal, sistemes de votació o el control de garanties.

I en tot cas, reitero l'agraïment per la brevetat i la concisió amb les seves explicacions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara a un temps de cinc minuts també per contestar allò que considerin que puguin contestar. Gràcies.

Olinda Anía Lafuente (directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya)

A veure, abans que res, insisteixo en què no puc entrar a analitzar casos concrets i, en tot cas, el tema de protecció de persones alertadores, alguns dels membres, els diputats i diputades avui presents a la sala també són membres de la Comissió d'Afers Institucionals, davant la qual l'Oficina Antifrau ret comptes de la seva actuació. Davant de la CAI, ens hem ofert en diferents ocasions per comparèixer i retre comptes del que calgui amb relació amb tota l'activitat de l'Oficina en investigació, en prevenció i, per descomptat, en protecció de les persones alertadores.

De fet, el passat mes de desembre sí que vàrem tenir ocasió de fer una... Hi va haver un grup de treball, al marge de la comissió, un grup de treball dins la comissió per parlar específicament de quin és el marc en el que es troba l'Oficina Antifrau en matèria de protecció de persones alertadores i vàrem tenir ocasió de compartir també quines són les limitacions que la normativa actual genera respecte de la protecció efectiva de les persones alertadores i la necessitat, per tant, de superar aquestes limitacions legals a la normativa estatal, d'avançar amb una normativa catalana que ens permeti fer efectiva aquesta protecció.

A títol d'exemple, la normativa estatal estableix que les accions de represàlia són nul·les de ple dret. Molt bé. Així ho estableix la normativa, però des de l'oficina no

podem fer cap actuació directament per declarar aquesta actuació nul·la. La nul·litat d'una actuació l'ha de declarar o la pròpia entitat concernida

Fitxer 13CE9

o l'han de declarar..., s'ha de declarar judicialment. I com això, en molts altres aspectes de la llei estatal.

Sobre com..., canvi de criteri, també s'ha dit que hi ha hagut una persona protegida que ha estat protegida i llavors no protegida, etcètera. Només unes consideracions molt generals. La normativa en matèria de protecció de persones alertadores és una normativa nova, sense tradició doctrinal i sense tradició jo diria també cultural en el nostre país. En realitat, estem transposant una normativa de protecció de persones alertadores dels països nòrdics en un entorn nostre, llatí.

L'oficina ha estat la primera autoritat independent nomenada aquí a l'Estat espanyol. De fet, vam ser pioners. Un mes després d'aprovar-se la llei vàrem ser designats com a autoritat independent. I cal recordar que a l'Estat, per exemple, només fa uns mesos que ha estat designada aquesta autoritat. El fet de ser nova, no tenim doctrina o referències clares i experiència on poder emmirallar-nos o mirar aviam com es fan les coses.

En tot cas, el que sí que voldria deixar molt clar és que l'oficina sempre ha actuat, actua i actuarà en defensa de l'interès general. I si això exigeix revisió d'actes propis, ho farem. No hi ha cap problema. El que ens mou no és tant..., és mantenir-nos amb una decisió que es va prendre en el seu moment, sinó esbrinar quin és l'interès general, que és el que ha de prevaldre en les nostres decisions.

Respecte de mesures de risc d'Antifrau que s'ha esmentat, home, jo crec que totes les entitats públiques i privades és necessari que es dotin de sistemes d'integritat institucional, amb mesures de bon govern, on prevalgui la transparència, on hi hagi codis de conducta, on es gestionin adequadament els conflictes d'interès, on s'avaluïn els riscos de corrupció. Això és generalitzat i això també, si totes les entitats i les organitzacions avancen en aquest sentit d'implementar mesures i implementar sistemes interns d'integritat, segur que aquesta sensació d'impunitat a la qual

al·ludia la diputada Vilalta, podríem començar a superar-la. I, sobretot, el que és més important, recuperar aquesta confiança ciutadana en el conjunt de les institucions i el conjunt de les organitzacions.

De les limitacions de la normativa actual, ja n'he parlat. Del fet que es dotin de protocols electorals, etcètera, jo crec que tot això són mesures de bon govern que formarien part d'aquesta d'aquest sistema d'integritat institucional a què al·ludia, que conformen tot aquest conjunt de mesures.

I no sé si em deixo algun altre... Ah, sí, em demanaven. Si la...

El president

Acabi, acabi, si us plau.

Olinda Anía Lafuente (directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya)

Sí. Si aquesta llei incentiva o deixa exposats els alertadors. Bé, la llei és la que és, amb moltes limitacions. Crec que té una voluntat clara d'incentivar l'alerta i afavorir la participació ciutadana en la lluita contra la corrupció. Val a dir també una altra idea clau que em sembla molt important és que podem parlar de persones alertadores, però no totes les persones alertadores són persones que poden ser subjectes de protecció, d'acord amb la llei de alertadors, ja que han de complir uns determinats requisits establerts per la pròpia llei.

Per tant, si és garantista o no, jo crec que el temps ens ho dirà i estem veient que hi ha aspectes que es poden millorar, que es poden regular millor i hi ha aspectes que cal clarificar de la pròpia llei. Hi insisteixo, jo crec que la llei catalana d'alertadors és del tot necessària i ja que estem en seu parlamentària, que és on s'ha de recordar la necessitat d'una llei, doncs aquí ho deixo.

Gràcies.

El president

Molt bé, doncs moltes gràcies. Si no hi ha cap petició més de paraula, amb aquest final, diguéssim, que traslladarem a la CAI que, com molt bé deia, molts dels diputats i diputades que som aquí també som membres de la CAI. Gràcies per la seva intervenció.

Suspenem per un minut mentre fem el canvi de compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Reprenem la sessió. Bona tarda de nou.

Compareixences

357-00876/15, 357-00954/15 i 357-00955/15

I seguim amb el punt número 4 de l'ordre del dia, abans el 3. Substanciarem conjuntament tant el 4, com el 5, com el 6 –abans 3, 4 i 5, abans del canvi de l'ordre del dia– que és les compareixences, respectivament, dels senyors Joan Soteras, president de la Federació Catalana de Futbol, el senyor José Miguel Calle Echevarria, director general de la Federació Catalana de Futbol, i el senyor Sergi Garrido Amestoy, vicesecretari general de la Federació Catalana de Futbol, tots tres per informar sobre la situació de la Federació i les eleccions de la mateixa i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport. Tenen un temps de trenta minuts tots tres, que es reparteixen com millor els hi vagi. En tot cas, si cal allargar una miqueta ho faríem. I després els diferents grups parlamentaris tenen cadascun una intervenció de cinc minuts que els hi podran plantejar aquelles preguntes que considerin o fer aquelles reflexions que tinguin a bé. I vostès posteriorment, doncs, tindran de nou un temps de quinze minuts a repartir-se per contestar.

Per tant, comencem amb la primera de les intervencions dels grups proposants, que és Esquerra Republicana de Catalunya. Ai! Ja l'he donat. He anat per feina, però us heu adonat. Comencem, senyor Soteras, té la paraula.

Joan Soteras (president de la Federació Catalana de Futbol)

Bona tarda, president, senyor Lluís Mijoler. Diputats i diputades dels diferents grups parlamentaris. Avui m'acompanyen en aquesta comissió el director general de la Federació Catalana de Futbol, José Miguel Calle, i el vicesecretari de la Federació, senyor Sergi Garrido. Estem aquí per donar totes les explicacions necessàries i de manera transparent sobre la situació de la Federació Catalana de Futbol.

La Federació Catalana de Futbol ha treballat des de la seva fundació per promoure, regular i protegir el futbol, el futbol sala i el futbol platja a Catalunya, defensant els valors esportius, socials i culturals que el nostre esport representa. Com bé sabeu, la nostra candidatura va ser elegida en les eleccions federatives al febrer del 2023 amb el suport de 503 clubs, amb 168 vots més que el segon candidat. Durant aquests vuit anys, en total, com a president, he revertit la situació crítica de la Federació Catalana de Futbol, actuant amb transparència, rigor i realitzant una gestió econòmica sòlida que ha fet recuperar la solidesa financera i social que es mereix la institució.

Per exemple, hem reforçat la solvència i sostenibilitat econòmica amb una gestió rigorosa i sense recórrer a crèdits innecessaris. No hem incrementat cap quota federativa malgrat la inflació. Repeteixo, no hem incrementat cap quota federativa durant vuit anys, tot i una inflació de més del disset per cent. Això ho vaig prometre al meu programa electoral i ho he complert. Soc un home de paraula. Encadenem dos anys consecutius amb un superàvit de prop de dos milions d'euros per recuperar els fons propis que al seu dia es van perdre. Tot això, en benefici dels clubs catalans, ja que en els últims vuit anys hem incrementat les subvencions als clubs amb més de quatre milions d'euros sense pujar cap quota, repeteixo.

A més, hem impulsat plans de competició moderns, sostenibles i equitatius per a totes les categories. Hem implantat la lliga Elit, la nostra lliga de referència, amb un nivell competitiu brutal i unes audiències televisives extraordinàries. Hem instaurat els *playoffs* en el futbol amateur i el futbol base amb uns finals de temporada molt interessants. Hem instaurat el futbol per edats i hem passat de les categories cadet, infantil, aleví i benjamí als S16, S15, S14 i S13.

Una temporada més hem incrementat en llicències federatives, superant per primera vegada a la història els 230.000 llicències federatives, sent la Federació territorial d'Espanya de referència. Continuem amb la campanya Orgullosa per promocionar el futbol femení, on atorguem prop de 600.000 euros de subvencions directes en els últims set anys. Hem aconseguit augmentar en més de 15.000 llicències el futbol femení, arribant gairebé a 25.000 llicències femenines, el que demostra el nostre compromís en aquest aspecte.

Hem implantat mesures contundents per erradicar la violència als camps de futbol, on no només sancionen amb multes econòmiques, sinó que per primera vegada i sent pioners a Espanya, també retirem punts de la constitució quan els casos són molt greus. Hem implantat diferents mesures per donar suport a clubs petits i humils que són l'essència del nostre futbol. A més, aquesta temporada hem iniciat la lliga Talent, una lliga on participen només equips d'inclusió social per primera vegada.

Pel que fa a la meva Junta directiva, estem repartits per tot el territori català amb catorze delegacions

Fitxer 13CE10

repartides per tot Catalunya, sent propers als clubs i voltant per tots els camps de futbol cada cap de setmana. Aquestes línies d'actuació responen a compromisos fermes amb tots els estaments del futbol català i amb les directrius aprovades per la nostra Junta directiva.

Tot i el gran moment que viu el futbol català, som conscients que actualment la imatge de la Federació ha estat qüestionada per algunes informacions periodístiques totalment enfocades i malintencionades que són totalment falses i errònies. Sense anar més lluny, avui hem publicat que jo no estaria aquí. En canvi, tots em veieu que estic aquí. La nostra resposta institucional durant tots els atacs ha estat el del silenci i la tranquil·litat de fer les coses ben fetes. I el més important, hem respost treballant i amb ganes de construir, no amb ganes de destruir, com estan fent des de fora, utilitzant la manipulació i la demagògia.

Nosaltres ens dediquem a treballar, ens dediquem a qüestionar millores del pla de competició, ens dediquem a buscar recursos i a lluitar pels clubs catalans. No podem parar-nos a escoltar els qui volen mal al futbol català, a escoltar els que només els interessa judicialitzar la Federació Catalana de Futbol. No podem ni ho volem fer. El que fem és treballar per reforçar els instruments de compliment normatiu, transparència i control intern que s'inclou en el Pla de *compliance* i protocol anticorrupció que es va aprovar l'any 2022 sota el meu mandat. Aquest pla no és només una declaració de bones intencions. És un conjunt de procediments i

mecanismes que s'apliquen a tots els nivells de la Federació, amb l'objectiu de prevenir, detectar i gestionar situacions susceptibles de corrupció.

Els eixos principals d'aquest protocol anticorrupció, que talla d'arrel els abusos comesos en el passat, són, primer, implantació del sistema de gestió de *compliance* penal integral. Segon, l'obligació de sotmetre a consideració en l'òrgan suprem l'Assemblea General Ordinària qualsevol contractació superior a 61.000 euros i increments laborals superiors a 6.000 euros, a més de ratificar els proveïdors que superin els 150.000 euros de facturació anuals. Una assemblea on estan convidats tots els clubs de futbol i futbol sala i futbol platja catalans.

Finalment, vull ser totalment clar. No rebutgem el debat ni la crítica i estic encantat d'estar aquí avui amb vosaltres. Ens comprometem a gestionar de forma legal, objectiva i transparent la Federació Catalana de Futbol, com sempre hem fet. En resum, avui comparec amb respecte institucional i voluntat de respondre amb veritat i compromís, amb una Federació Catalana de Futbol més sòlida que mai econòmicament, amb un grup de treball humà i professional excel·lent, amb un projecte de federació moderna amb transparència i que vol mostrar confiança amb tots els actors, amb una federació pionera en mesures contra la violència i en campanya per promocionar l'esport femení, amb un pla anticorrupció institucional i objectius de *compliance* per protegir la integritat de la Federació Catalana de Futbol.

Dit tot això, ara cedeixo la paraula al meu vicesecretari de la Federació Catalana de Futbol, senyor Sergi Garrido.

Gràcies.

Sergi Garrido (vicesecretari de la Federació Catalana de Futbol)

Benvolguts, benvolgudes, gràcies, primer de tot, per poder ser avui present aquí amb vosaltres. Primer de tot vull començar aquesta petita intervenció fent un petit repàs jurídic dels temes que més interès han suscitat en aquesta Comissió d'Esports, en la qual, evidentment s'ha opinat de forma esbiaixada, perquè no teniu tota la informació sobre la taula.

Abans de tot i entrar dintre del meu discurs, m'agradaria matisar diversos aspectes que s'han anat parlant durant aquestes sessions. La primera és que no hi ha cap

persona imputada en tots els casos oberts que hi ha actualment a la federació. La segona és que, de la resta de casos, tots estan arxivats o sobreseguts provisionalment sense cap condemna. I en tercer lloc, no hi ha cap òrgan judicial que hagi parlat d'un delictes de frau electoral. Em costa de creure que aquí es parli – no dic vosaltres, sinó les persones que hi han assistit– quan no hi ha cap delictes, per així dir-ho, en el qual estem investigats per frau electoral.

Doncs bé, en primera instància voldria recordar que les eleccions..., es produeixen unes eleccions al maig de 2022, on els comicis en aquests comicis guanya la candidatura de Joan Soteras i és Juanjo Isern, un altre candidat, que recorren la resolució de la Junta Electoral i és el Tribunal Català de l'Esport qui ordena repetir les eleccions. Sota un únic argument, que és bàsicament el d'exigir un document que acrediti fefaentment la impossibilitat manifesta del president perquè pogués venir a votar el vicepresident. És un document que mai s'havia exigut a la història de la federació.

Doncs bé, al febrer de 2023 es tornen a repetir les eleccions i els professionals de la casa, veient que volaven –perquè m'entengueu i parlen molt banalment– les denúncies i demés, vam intentar fer un procés totalment garantista. Això vol dir fer moltes reunions prèvies d'informació amb tota l'estructura que configurava aquest procés electoral. Habilitar i centralitzar un correu d'incidències perquè tot es quedessin per escrit i la contractació de seguretat privada, entre altres mesures.

Doncs bé, en aquests segons comicis torna a guanyar la candidatura de Joan Soteras i en aquest sentit, Juanjo Isern torna a recórrer la resolució de la Junta Electoral que el proclama com a president, tant en primera instància al Tribunal Català l'Esport com, en segona instància, al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Les dues institucions, les quals han titllat el procediment electoral com incòmode. No ho dic jo, ho diuen les dues institucions.

Arran d'aquesta situació i sota el meu parer, veient que no es podia entrar a la Federació ni per la part democràtica ni per la part judicial, s'inicia un moviment penal i de desprestigi continu als mitjans de..., periodístics contra certes persones de la Federació. Llavors, dintre d'aquest context, tenim un secretari general, que és la màxima autoritat federativa en aquest cas de l'entitat, i que a part és secretari de la

Junta Electoral i que a part és secretari de la Comissió de Bon Govern i *Compliance*, que va manifestar unes suposades irregularitats dos anys després de que succeïssin, la qual cosa és rar i que a sobre no aporta cap prova fefaent al respecte, la qual cosa, suposo, i és un parer meu també, ha provocat que tant Antifrau hagi fet decaure la seva protecció i, en segona instància, el propi jutjat número 2 de Sabadell hagi desestimat la seva condició com a testimoni protegit.

Llavors, dintre d'aquest procediment que tant s'ha parlat, vull destacar que no hi ha 288 denúncies, com s'ha parlat obertament, sinó que en aquest sentit hi ha, per un costat, dues acusacions particulars que provenen de dos expresidents de clubs, una de la qual ja ha manifestat que no se sent perjudicada i que va atorgar poders amplis a la candidatura de Joan Soteras per elevar a públic la seva junta directiva. I per un altre costat, tenim una sola acusació popular, és a dir, Juanjo Isern –recordeu, si no ho sabíeu– ja sigut expulsat del procediment i només resta pendent l'Associació de Transparència a l'Esport, que representa el senyor Miguel Galán. Cal dir que la gran majoria d'aquestes acusacions, de forma molt casual, comparteixen els mateixos advocats.

Llavors arran de la lectura de les diligències policials, no sé si hi heu pogut tenir accés, és irrefutable afirmar que les eleccions van ser dutes a termes i votades pels representants del club legítims i que van votar el candidat que ells van voler, sense ser condicionats, i això surt a les diligències policials, no ho dic jo. Arran d'això, i com bé sabeu, el 19 de novembre de 2025 vam rebre una petició d'avançament d'eleccions liderada per un cert grup de clubs, uns deu, uns dotze, que també de forma molt casual, comparteixen advocat amb les acusacions particulars i populars del jutjat número 2.

Aquesta petició de deu clubs venien adherides unes 442 signatures, presumiblement de clubs, de les quals, de forma molt transparent i davant els mitjans de comunicació, vam decretar com a vàlides només 186, d'acord? Per diversos motius, el primer, per exemple, és que els clubs o la mateixa persona, els mateixos clubs o les mateixes persones votaven reiterades vegades. En aquest cas vota un club, no voten cinquanta cops. I l'altre motiu era en què votaven presidents o clubs que eren

inexistents. És a dir, que no figuraven en el cens actual de la federació, entre d'altres motius.

Això, si ho posem en un context general, representa que gairebé el seixanta per cent de les firmes que van presentar van ser decretades com a invàlides. I si ho posem en un terme una mica més general o en un aspecte més global, podem dir que gairebé el setanta per cent, setanta-cinc per cent –perdoneu– dels clubs catalans que configuren el cens oficial de la Federació Catalana de Futbol, que són al voltant de 1.237, no van votar aquesta petició. Llavors, en un procés on se li va donar de forma molt transparent –compte!– tant a la UFEC com a la Secretaria General de l'Esport, es va declarar que havien fet un ús fraudulent, il·legal o il·legítim de la normativa aplicable, bàsicament per eludir el procés garantista que existeix a la moció de censura, que és l'únic procediment que existeix per escurçar mandats, que és bàsicament –no de forma idèntica, però similar– com funciona el Parlament de Catalunya o el Parlament espanyol.

Doncs bé, resumint la part judicial, que malauradament és la part que més interès suscita i que d'alguna forma més temps ens ocupa i evidentment obert sempre a les preguntes que pugueu formular després, volia aprofitar l'avinentsa d'estar aquí amb vosaltres per, en un minut, donar *inputs* positius, que crec que són importants i explicar com la Federació Catalana de Futbol, mitjançant la pràctica esportiva del futbol en concret, és una eina poderosa de transmissió social i de valors, com hàbits saludables, integració i cohesió social, mitjançant les més de 2.160 instal·lacions que tenim implantades a Catalunya només per la pràctica esportiva del futbol.

I amb això, amb el poc temps que tinc vull destacar tres verticals en els que treballem. La primera, el futbol com una eina internacionalitzadora, és a dir, en el darrer partit benèfic que va enfrontar la nostra selecció absoluta a Catalunya contra Palestina, va situar a Catalunya a cent dotze països del món. Desconec si hi ha alguna altra eina semblant que pugui donar aquesta cobertura a aquest territori.

La segona vertical que vull destacar és el futbol com una eina de millora. I és que la Federació Catalana de Futbol és la federació estatal, amb moltíssima diferència, que ha revertit o redistribuït més diners a ajuntaments per obres i reformes

d'instal·lacions esportives. Concretament, des que en Joan Soteras i la seva Junta directiva liderant aquest projecte, portem redistribuïts més de dos milions d'euros.

I en tercer lloc, vull parlar del futbol com una eina dinamitzadora del teixit esportiu. Recordeu que al desembre de 2024 es van aprovar les bonificacions íntegres –això vol dir al cent per cent– de les quotes de Seguretat Social dels entrenadors que formessin a jugadors i jugadores menors de divuit anys. Una política legislativa que cal recordar que va ser impulsada per aquest senyor que tenim aquí avui davant i en directe treball amb el Departament de Treball del Govern central. Aquesta política cal dir que és una política que no només afecta a nivell català sinó és a nivell estatal, i és una bonificació a la qual, si només ens cenyim al futbol català, pot tenir un impacte, una repercussió o un estalvi directe de més de 8 milions d'euros pels clubs del futbol català.

Doncs degut al poc temps que gaudim per defensar-nos, com en el nostre dia a dia, sí que desitjo i espero que algun dia siguem citats per unir esforços i sobretot amb una única voluntat, que és la de seguir construint i millorant el teixit esportiu català que ha de seguir sent, sota el meu parer, líder a nivell nacional i internacional.

José Miguel Calle Echevarría (director general de la Federació Catalana de Futbol)

Muy buenas tardes. Bueno, continuando otro ámbito de la Federación Catalana de Fútbol, me voy a ceñir más en el tema del ámbito de trabajo económico, porque considero que una parte de la denuncia del juzgado número 1 de Sabadell habla de administración desleal y de una mala praxis económica. Voy a intentar explicarlo lo más pedagógico posible, dentro de la complejidad que demuestra. Pero en función de cuando llega el señor Joan Soteras a la Federación de Fútbol como presidencia y con los compañeros de junta directiva.

Esto sucede en septiembre del 2018 y, a partir de aquí, vamos a ver una evolución económica que va a detallar los datos de cierre contable que vieron en 2018, que corresponden a la temporada 2017 18 con anterior presidente, Andreu Subies, con anterior administración general, que era José Domingo Valls, y cuando gestionaba directamente el secretario general, señor Oriol Camacho. Para darle sentido y orden a la institución hay que hablar siempre del volumen competicional. En número de licencias estábamos en 173.729. Habían organizados 10.240 equipos, lo que

supone en cada fin de semana 5.120 partidos. La estructura profesional la componían 183 trabajadores, con un coste de 6.170.904 euros. Había un gasto económico en personal externo, para dar soporte y ayuda al personal del régimen profesional, por valor de 1.241.283 euros. Se produjo un gasto en pagos a proveedores de 7.090.574 euros. Había una subvención de la Federación Catalana de Fútbol a clubes de ámbito territorial por un montante total

Fitxer 13CE11

de 1.380.155 euros. Se recibía una subvención del uno por ciento del Decreto de televisión por parte del Consejo Superior de Deportes y de la Real Federación Española de Fútbol de 1.750.000, por encima de lo que aportaba la Federación a los clubs en ayudas. Estaba la institución en una deuda hipotecaria que ascendía a 1.727.345 euros. Los fondos de maniobra estaban en negativo por 2.580.822 euros, que provoca tensión de tesorería y el uso de la póliza de crédito durante ocho meses ascendiendo a un total de valor de 9.370.875 euros. Se disponía de un valor de fondos propios de 2.058.625 euros sobre un presupuesto de 26 millones y medio. Suponía un 7,8 por ciento de fondos propios del presupuesto. Se cerró el ejercicio con un superávit de 355.303 euros.

Hubo un compromiso electoral del señor Joan Soteras y su Junta directiva de no incrementar cuotas federativas ni de mutualidad al fútbol territorial, promesa que se ha cumplido en sus dos mandatos de ocho años que llevamos cumpliendo. La situación muestra una situación de fallida y necesidad de incremento de cuotas federativas y sin un aumento de cuotas, además de la dificultad del covid, añadiendo herencia judicial en negativas con penalizaciones económicas, se ha conseguido con mucho esfuerzo, trabajo, compromiso, profesionalidad, honestidad, llegar a tener una situación económica sostenible como merece la institución.

Herencias de mala gestión anterior, por concretarlas. En el ejercicio 2019 se anula el patrocinio de la mutua de 900.000 euros al año al estar judicializado en el caso Soule, importante este caso judicial que Miguel Galán ha hecho mención al inicio de su comparecencia, a pesar de haber un informe favorable de la seguridad jurídica externa, del señor José Domingo Val, que no producía ningún tipo de inconveniente.

Esto produce que el cierre contable del año 2019, con un superávit de 285.157 euros, no sea real, ya que se paga a un proveedor en el primer trimestre del 2020 la cifra de 830.000 euros de servicios realizados en 2019, lo que nos lleva a tener aproximadamente un déficit de 450.000 euros. En este momento, Joan Soteras y su Junta directiva deciden un cambio de la persona responsable de la Dirección General por mala gestión económica y se hace mi nombramiento como director general en febrero de 2020. A las dos semanas llega el covid, se paralizan las competiciones y esto crea mayor dificultad en la gestión y economía federativa. El covid supone tener gastos y no ingresos por no haber competiciones y se confecciona un plan de actuación de choque para no haber quiebra en la institución.

Medidas que se tomaron en su día que las vamos a dimensionar económicamente fue acogernos a dos meses de ERTE de la totalidad de la plantilla. Supuso un ahorro de 1.200.000 euros, devolución del cincuenta por ciento del portal Federat a todos los federados mediante fondos propios de la Federación Catalana de Fútbol por un millón y medio de euros. Rebaja salarial del quince por ciento a toda la plantilla de trabajadores para un ahorro de 925.000 euros de forma lineal, que lógicamente, fue de agradecer mucho a la plantilla porque mostró mucha madurez y compromiso. Y, lógicamente, la solicitud de un préstamo de ICO por 2 millones de euros.

Todo este dinero nos demostró que en covid la institución tuvo un impacto económico de 5.625.000 euros. Deja clara la necesidad de a futuro disponer de más fondos propios, no con los dos millones que se trabajan habitualmente. En el ejercicio 2021, también la justicia dice que es ilegal el patrocinio de centros médicos, que correspondería a revisiones médicas de los federados, y también había un informe favorable de la asesoría jurídica externa José Domingo Val. En este caso, dejamos de ingresar 300.000 euros de patrocinio anual, nuevo revés que tenemos. Y un nuevo caso que viene heredado del anterior Junta directiva. En el año 2021 se procede a hacer la devolución salarial a toda la plantilla del 7,1..., 7,5 por ciento del año 2020 de la covid y en el año 2022 el otro 5..., 7,5 por ciento restante. Además, en 2022, como todos sabemos, hubo un IPC a Cataluña del ocho por ciento, que tuvimos que pagar una diferencia salarial del dos por ciento que marca el convenio colectivo hasta el ocho, para que ninguno de nuestros profesionales perderá poder adquisitivo, como establece el propio convenio colectivo.

En el año 2022, tenemos que cumplir una sentencia judicial del pago de la sanción por valor de 876.000, 827 euros a la Autoridad Catalana de la Competencia por la sanción de los patrocinios de centros médicos de la actual ju..., de la anterior Junta directiva. En dicha sanción hay que añadir que esta sentencia también indica que hay que devolver el dinero recibido de los centros médicos durante todo el patrocinio, que asciende a otro montante de 860.000 euros. Este dinero ya ha sido provisionado por la institución en el año 2024 y ahora recientemente, el año 2025, para que a futuro no tengamos ningún tipo de sorpresa económica, esperamos ya.

También debemos tener en consideración la devolución del préstamo ICO de 2 millones de euros por la covid que, desde el 2022 hasta el 10 de abril de 2027, que será el último pago. Cada año, se ha ido pagando 480.000 euros. Se han tramitado los convenios colectivos durante mi mandato o gestión de la Dirección General de 2021 al 2024 y 2025 2028 con el Comité de Empresa de la Federación con armonía, con muy buen entendimiento y adaptando a la reforma laboral, aplicando las situaciones de normativa y recomendaciones en todo lo que marca la ley como plan de igualdad, víctimas de violencia, mejora en la conciliación familiar y mejoras en las propias condiciones económicas de los profesionales. Todo en el convencimiento que la Federación Catalana de Fútbol, la forman personas que, con su compromiso y profesionalidad, se realiza un gran trabajo para cumplir los objetivos, que son de una federación territorial de mucha envergadura.

El ejercicio, ya con cierta normalidad, 2023 y 2024 se consiguen superávits de aproximadamente dos millones de euros, recordando que no ha habido ningún tipo de incremento de cuota federativa. Además, se cobra un uno por ciento de crédito televisión, 1,7 millones. Se cobra el mismo decreto en el año 2025 que en el año 2018. Pero en este caso la subvención, se da el cien por cien de ese decreto y, además, se añaden 2,3 millones de fondos propios de la Federación Catalana de Fútbol, alcanzando las ayudas a nuestros clubes por valor de cuatro millones de euros.

Ahora procedo a informar del cierre del 2025. Debo añadir que es provisional, porque no están auditadas y definitivas las cuentas contables y pueden ser cifras que tengan algún tipo de modificación, pero esperamos y deseamos que sean menores. En la

temporada 24-25, que vamos a hacer comparativa con 2018, para dar un poco de luz al mandato del señor Soteras, esto son ocho años de presidente y su Junta directiva, debemos poner en contexto que del 2018 al 2025, en estos ocho años, ha habido un IPC acumulado a Catalunya del 21,6 por ciento y el incremento salarial en ocho años, según el convenio colectivo que establece la Federación Catalana de Fútbol, es del dieciséis por ciento. Las licencias en la temporada actual ascienden a 233.532, conforman 13.660 equipos, lo que suponen cada fin de semana de manera regular 6.830 partidos. Hay un veintinueve por ciento de mayor carga laboral, fruto del número de federados y el volumen de la competición.

Actualmente tenemos de régimen profesional de alta 162 profesionales trabajadores, con un coste de 6.175.393 euros, cifra similar al año 2018, aun asumiendo el dieciséis por ciento de incremento del convenio. Gasto económico en personal externo actual, a 490.000 euros. Se han bajado 750.000 euros según el gasto existente en el 2018. La subvención a clubes ha pasado a 4.300.000 euros, con el mismo ingreso de aportación de subvención del decreto televisivo. Hay más de 3 millones en ayudas que en 2018.

El gasto en pago a proveedores ha sido de 7.482.692, con un incremento del 5,5 por ciento respecto al mismo gasto del 2018, aun con un IPC de un 21,6 por ciento. La deuda hipotecaria actual está aproximadamente en 150.000 euros y se ha rebajado respecto a 2018, 1,5 millones de euros. Los fondos de maniobra están en positivo, aproximadamente sobre cuatro millones de euros que permiten que no haya ninguna tensión de tesorería y no se haya usado la póliza de crédito en todo el año anterior 2024 ni el pasado 2025. *(El president intervé sense fer ús del micròfon.)* Permítame, por favor. Vale, gracias. Muchas gracias.

Los fondos propios de la Federación Catalana de Fútbol en la actualidad están aproximadamente en ocho millones de euros. Sobre un presupuesto de 31,5 millones, ascienden a un 25,89, superando la cifra de 5.800.000 sobre el 2018 y un dieciocho por ciento por encima. Este nivel de fondos propios actual tiene cobertura ante una eventualidad futura, tipología covid, que demandaba para sostener a la Federación de Fútbol aproximadamente 5,7 millones de euros. Hay como objetivo llegar al treinta por ciento de fondos propios cuando acabe el mandato actual del

señor Joan Soteras. Superávit provisional en 2025, 1.062.000 euros, habiendo hecho un segundo partido amistoso internacional solidario de nuestra selección absoluta de Cataluña-Palestina y un año diferencial por la celebración del 125 aniversario.

En resumen, valorando datos muy significativos, mantenemos cuotas federativas, se sobreponen a un IPC del 25..., veintiuno por ciento; mayores subvenciones económicas a nuestros clubes; se consiguen superávit para poner los fondos propios donde la institución necesita y merece. Se consigue solidez económica y credibilidad en gestión. Se ha gestionado y sufrido dos temporadas por la covid. Se han tenido malas herencias, que han supuesto un económico de 1,7 millones de euros por los centros médicos y pérdida de patrocinio de la mutualidad y se consigue con control de gasto, responsabilidad y crear protocolos que mejoren el control.

Todos estos datos demuestran la gestión económica realizada en la Federación Catalana de Fútbol. No atiende numerosas falsedades en medios de comunicación ni la situación judicial interesada para manipular y hacer demagogia, queriendo decir que hay administración desleal. Se ataca a profesionales, a las personas, a sus familias de forma inmerecida y de manera desproporcionada, con el claro interés de conseguir volver a estar en la Federación Catalana de Fútbol aquellos de la gestión del 2018 y antes que es evidente –acabo pronto– que es evidente que era caótica y errónea. Y la duda es si era de forma voluntaria o involuntaria, estos errores, pero evidente es que la gestión actual es buena y adecuada y que merece un respeto, hecho que ayudaría a todavía poder hacerla mejor porque evitaría el daño causado a la imagen de la propia institución de forma voluntaria e interesada. Es sorprendente que personas que quieren llegar a gestionar la Federación Catalana de Fútbol y a representarla le hagan tanto mal solo con el fin de conseguir sus objetivos personales.

Agradecer la oportunidad de poder mostrar el trabajo realizado en la Federación Catalana de Fútbol en estos años, donde lo forman un grupo de profesionales comprometidos e ilusionados.

Muchísimas gracias.

El president

Moltes gràcies. I ara sí, és el torn dels grups parlamentaris, començant per Esquerra Republicana de Catalunya... *(Pausa.)* Ah, aquesta també era Junts proponent? Per tant, doncs amb el mateix criteri li correspon a Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-los l'assistència i la compareixença avui aquí dels tres representants de la Federació Catalana de Futbol. Per la nostra part, i com hem dit també en les anteriors compareixences, respectarem plenament el procés judicial que està en curs i respectem la presumpció d'innocència, evidentment, i a nosaltres no ens correspon, doncs, ni molt menys determinar responsabilitats penals.

Ara bé, quan compareix la direcció d'una federació esportiva, com és el cas d'avui, el Parlament i els diputats que en formem part, tenim el dret i el deure de demanar explicacions institucionals, i no per jutjar ni molt menys a les persones, sinó per entendre com s'està gestionant una situació complexa que afecta al conjunt del futbol català i que, com han dit també vostès, està danyant el prestigi de la pròpia institució.

Ara bé, no volem començar sense reconèixer una realitat i és que dirigir una federació esportiva o una entitat, sigui de les dimensions que sigui, té una càrrega de responsabilitat creixent i amb un marc normatiu que sovint no s'adapta a aquesta realitat. I per això volem posar en valor la feina de totes les juntes directives i de tots els clubs d'aquest país, perquè fan una feina excepcional i a vegades no està prou ben valorada.

Ara bé, avui compareix el president de la federació, acompanyat de dos treballadors de la mateixa federació. I, en aquest context, nosaltres el que volíem és preguntar-los una pregunta molt general i és que és que ¿com valoren el paper del Tribunal Català de l'Esport que ha tingut en tot aquest procés i la resta d'institucions, començant pel Consell Català de l'Esport i a dia d'avui, que tenim ara el Departament d'Esports de la Generalitat de Catalunya? No els demanem ni molt menys una valoració política, sinó si el sistema ha ofert eines i canals clars per afrontar un escenari com el que ens han explicat avui de complexitat, que deixant de banda el cas que està judicialitzat, és evident que la institució ho està patint.

I, a més a més, no és només que estigui judicialitzat, sinó que, a més a més, com també ha avançat el senyor Calle, és que està mediatitzat. I, en aquest sentit, voldríem aprofundir també en diversos aspectes. D'una banda, quina és la versió de la Federació sobre la desavinença amb el senyor Oriol Camacho, secretari general de la Federació? Que avui hem pogut escoltar la seva versió, però també ens agradaria que ens expliquessin una mica vostès com ho han viscut

Fitxer 13CE12

i com ho estan patint.

D'altra banda, per quin motiu creuen que els mitjans de comunicació han posat el focus de manera reiterada en la judicialització del director general de la federació? I no només els mitjans de comunicació, i ho hem vist avui també en la compareixença. Els compareixents també ens han explicat manifestacions sobre el paper en els processos electorals i qüestionant el tracte fins i tot amb altres treballadors. Nosaltres aquí sí que no entrarem en cap cas en l'anàlisi judicial, però sí que ens agradaria que ens expliquessin si aquestes percepcions, que en cap cas han de ser una realitat, com afecten en el dia a dia de la federació i si creuen que aquest context està afectant a la governança de l'entitat i la capacitat de garantir un tracte objectiu, neutral i equitatiu de tots els clubs, però també de les persones que formen part de la Federació Catalana de Futbol. I, en definitiva, i creiem que és el més important és que com aquesta situació, que creiem que és una percepció, però que sí que és veritat que desprestigia una institució centenària com és la Federació Catalana de Futbol, com creuen vostès que poden revertir aquesta situació?

I d'altra banda, i davant de tots aquests fets que reiterem que estan judicialitzats i que nosaltres no ens posarem en cap cas amb la justícia, com creuen que podem des d'aquí al Parlament, com a màxim òrgan legislatiu del nostre país, podem legislar perquè no passin aquests danys o els greuges aquests que passen dintre de federacions. Si necessitem fer algun canvi normatiu, si necessitem legislar millor els sistemes electorals que es viuen tant dintre de les entitats com dintre les federacions esportives.

I, finalment, nosaltres creiem que no podem obviar un fet que és d'actualitat. I és que el 19 de novembre, 441 clubs van sol·licitar la convocatòria d'una assemblea general extraordinària i aquesta assemblea encara no s'ha convocat. Per la nostra part, ens agradaria que si ens poguessin explicar, molt ràpidament i molt breument perquè tenen el temps que tenen, quin ha estat el procés que han seguit en aquesta petició i quin és el motiu, de moment, per la no-convocatòria. I d'altra banda, com valoren el paper del Departament d'Esports en aquest aspecte, ja que el conseller va declarar i va adquirir aquí, en Comissió d'Esports, que seria ell mateix qui podria convocar l'assemblea. I ahir justament, va donar resposta a aquests 441 clubs. I ens agradaria saber si vostès han tingut relació amb el Departament per abordar aquesta situació i quina valoració en fan del paper de, en aquest cas, del conseller sobre aquest aspecte.

Per la nostra part, res més. Només dir que aquí el màxim perjudicat és la imatge i el desprestigi del futbol català, que és realment el que dintre de tot és el que sap més greu. I això no ajuda ni als clubs ni als esportistes, ni a les entitats ni a les institucions. I per això nosaltres creiem que, més enllà d'aquest cas concret, el que ens hem d'ocupar és com reforcem el sistema, com millorem la governança i com garantim la transparència i la [# 00:03:01] en el món de l'esport.

Per la nostra part, els agraïm de veritat les seves explicacions i esperem les respostes que ens puguin donar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies també als compareixents avui, en representació de la Federació Catalana de Futbol. Gràcies per atendre la convocatòria d'aquesta comissió i d'aquest Parlament. Començo amb algunes reflexions i després també voldria traslladar algunes preguntes.

Primera reflexió. Les denúncies de males praxis no haurien d'embrutar el futbol català perquè és molt més gran el futbol, moltíssim. Parlàveu de llicències, de clubs,

de partits que se celebren cada setmana i, per tant, la potència del futbol català i de la quantitat de gent que el practica o que el segueix, doncs no hauria de quedar afectada per denúncies, per situacions de males praxis, per procediments judicials i per tota la mediatització que existeix davant d'aquest cas.

Les federacions esportives com la vostra estan regides per la Llei de l'esport del nostre país amb unes funcions delegades. Disposen de recursos públics i per això el deure d'aquest Parlament i, en concret d'aquesta comissió, és vetllar pel bon funcionament. Nosaltres fem aquesta intervenció avui amb el respecte parlamentari, que és evident i obligat i amb la presumpció d'innocència. Però també som conscients que existeix un procés judicial, que hi ha l'existència de denúncies que afecten, doncs, a la federació, al futbol català i que estan seguint el seu curs.

El cas és que la Federació Catalana de Futbol, més enllà de tot el que ens han pogut explicar i que celebrem moltes de les accions que s'estan duent a terme, deia que malauradament també està en una situació complexa pel procés judicial, per presumptes delictes de falsificació documental i d'administració deslleial. I això creiem que és greu perquè contamina aquest àmbit esportiu que abans posava en valor, que hauria de ser espai de trobada, de transparència, un esport obert i inclusiu que ha de servir justament per garantir la pràctica esportiva i per avançar cap a la igualtat, la feminització d'aquest esport, la cohesió, el benestar, la salut, tot això que està implicat, abans en parlàvem, també amb l'esport i en concret amb el futbol. Volem, evidentment, mans netes arreu i també en l'àmbit esportiu, perquè aquí s'hi relacionen la confiança i el prestigi. Uns conceptes que han sortit ja en aquesta comissió i que creiem absolutament importantíssims, importantíssims.

Deia algunes preguntes. Primer, quina és la relació i interlocució que tenen amb el Govern de la Generalitat, concretament el Departament d'Esports i amb el conseller, evidentment, i tot el seu *staff*? Per saber si és una relació fluida, una interlocució bona, etcètera. També els voldríem demanar el seu posicionament, malgrat que ja ho han fet una mica, pel que fa..., el seu posicionament pel fet que la Federació Catalana de Futbol estigui immersa en un procés judicial, amb membres de la Junta directiva acusats i, en tot cas si no, expedientats pel Tribunal Català de l'Esport. En tot cas, en un procés obert judicial, quin és el seu posicionament?

I també una pregunta en el sentit de que estan sent investigats i reitero la presumpció d'innocència, però creuen que estan legitimats per seguir al capdavant de la Federació Catalana de Futbol? Per exemple, en l'àmbit polític, quan hi ha alguna denúncia de mala praxi, de corrupció o sobretot en el moment que s'obre judici oral, moltes vegades es duen a terme dimissions o algú s'aparta per poder-se investigar els fets. Els pregunto, doncs això, la sensació de legitimitat per seguir al capdavant de la Federació Catalana de Futbol davant d'aquest procés judicial.

També voldria saber si han fet alguna auditoria interna o, més que auditoria –perquè ens ha explicat les xifres i segons els comptes, doncs, són bones– més que auditoria, alguna investigació interna amb relació al procés electoral per saber com va funcionar, interna, no més enllà del que pugui estar judicialitzat o del que es pugui fer fora de la Federació.

I també voldria que si hi ha temps que poguessin fer una valoració sobre el sistema d'integritat interna. Vostès ens han explicat el sistema de *compliance*, que fa uns anys que està en vigor. Quina valoració en fan de tots els canals? Si hi ha codi de conducta o codi ètic, més enllà del fet de fer assemblees per les contractacions elevades en recursos. Si tenen aquests altres instruments i quina valoració en fan.

I acabo amb dues últimes preguntes. Si creuen que cal canviar el mecanisme de vot dels processos electorals. En tot cas, més que el mecanisme de vot, el mecanisme per acreditar-se per poder votar a les eleccions i si cal passar dels instruments notariais o, per tant, superar els instruments notariais i anar cap a altres mecanismes. No sé si una identificació electrònica o no sé si amb el fet que el registre esportiu pogués actualitzar tot allò que està pendent –això ens parlava l'altre dia el conseller– si amb això seria suficient. En tot cas, quina és la seva opinió, ja que són els responsables de la Federació, de poder garantir un procés electoral el millor possible i si creuen que és necessari habilitar observadors o inspectors al llarg d'aquests processos.

I l'última, també relacionada amb la –acabo, president– amb l'actualitat sobre la resolució d'ahir del Departament d'Esports del Consell, signada pel conseller. Si tenen intenció de convocar l'assemblea extraordinària, tal com indica aquesta resolució.

Acabo amb el desig de poder parlar en una altra ocasió d'equipaments esportius, d'esportistes, de subvencions, dels drets dels esportistes perquè o de com enfortim l'esport i de com enfortim el futbol, en lloc de parlar de sospites de males pràctiques que volem que siguin inexistents.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Senyor Soteras, senyor Calle, senyor Garrido, gràcies per les seves explicacions i benvinguts al Parlament. Compareixen avui davant d'aquesta comissió per informar sobre la situació de la Federació Catalana de Futbol i, molt concretament, sobre el procés electoral i els greus indicis de corrupció i frau electoral que presumptament envolten la seva gestió.

Vull començar deixant molt clara una cosa, i és que respectem la presumpció d'innocència, com no pot ser d'una altra manera, en un estat de dret, però aquest respecte no pot servir d'escut per evitar donar explicacions. I després del que s'ha conegut d'aquesta Federació considerem que se'n deuen, i moltes. I és que no estem parlant d'informacions periodístiques, com ha dit el senyor Soteras, sinó que hi ha una causa judicial oberta, sota secret de sumari, atestats policials, denúncies documentades i d'un malestar profund i generalitzat entre els clubs catalans. I tot això afecta directament a la credibilitat d'una institució que exerceix funcions públiques delegades i que, per tant, hauria de ser exemplar.

Els Mossos d'Esquadra recullen, en els seus atestats, fets extremadament greus: 213 certificats presentats amb indicis clars de manipulació, vuitanta-vuit presidents de clubs que han declarat que la seva assignatura va ser falsificada i descàrregues massives de documentació en clubs en horaris nocturns des de la pròpia seu federativa. Per tant, no són simples sospites difuses, sinó de fets que estan sota investigació judicial i que, si es confirmen, suposarien una alteració deliberada d'un procés que hauria de ser escrupolosament democràtic.

I davant d'aquest escenari, la reacció lògica entenem que hauria estat facilitar tota la informació, assumir responsabilitats si n'hi haguessin, i garantir la transparència absoluta. Però el que hem vist és just al contrari. Van acollir-se al seu dret de no declarar quan van ser citats davant del jutjat i, evidentment, estan en tot el seu dret, però entendran que no ajuda a esvaïr cap dubte. I quan més de 441 clubs van demanar formalment la convocatòria d'una assemblea general extraordinària per parlar sobre la situació de la Federació i del futur de l'entitat, la Federació va rebutjar aquesta petició.

I aquí sorgeixen algunes preguntes que crec que requereixen alguna resposta clara. Per què es va bloquejar aquesta assemblea per part dels clubs quan hi havia la majoria necessària perquè es convoqués? Amb quins criteris es van denegar tantes signatures? I sobretot, com poden garantir que aquesta decisió no respon a un interès clar per evitar el debat i preservar el control de la Federació? A nosaltres ens preocupa molt també el contingut d'algunes converses internes que apareixen recollides en els atestats policials. En aquests missatges no només es parla d'estratègies per controlar el procés electoral, sinó que apareix una frase literal que no pot passar desapercebuda i és la de: «El PSC está encima de todo». Aquesta frase, aquesta expressió, és molt greu i conté implicacions polítiques que poden arribar a ser delictives.

Per això, avui els demanem explicacions clares i volem saber què vol dir exactament aquesta frase, a qui fa referència i si hi ha hagut algun tipus de cobertura, pressió o complicitat política en aquest procés. Perquè si una Federació esportiva dona a entendre que compta amb el suport polític per actuar amb impunitat, el problema ja no és esportiu, sinó institucional, i més encara quan depèn del partit del Govern.

Tot això passa mentre diferents..., mentre veiem com diversos directius estan investigats judicialment, com el Tribunal Català de l'esport actual, amb una lentitud que nosaltres considerem incomprensible, fins al punt que va caldre la intervenció del síndic de Greuges perquè s'incoessin els corresponents expedients disciplinaris. Aquesta concatenació de silencis, de dilacions i de bloquejos, com poden entendre, no ajuden a generar confiança.

Per això, avui no n'hi ha prou amb dir que no hi ha cap sentència, que no hi ha cap sentència ferma o que el cas està judicialitzat. Els clubs, els esportistes i també crec que el conjunt de la ciutadania volem saber què és el que ha passat, que s'assumeixi alguna responsabilitat, si és que n'hi ha, i si creuen que, sincerament, la federació pot continuar funcionant com si no hagués passat res.

I m'agradaria plantejar una altra pregunta i és: Si es produeix apertura de judici oral, *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* assumiran vostès alguna responsabilitat? Acabo ja, president. La Federació Catalana de Futbol no és patrimoni de cap persona ni de cap grup. És una institució al servei dels clubs i de l'esport català. I avui aquesta institució han d'entendre que està profundament qüestionada. O s'opta per la transparència, per la regeneració i pel respecte escrupolós a les regles democràtiques o aquesta crisi continuarà deteriorant el futbol català i la confiança en les pròpies institucions.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. És el torn de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, amb Daniel Cornellà, que ens acompanya des de la connexió telemàtica. Endavant.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies, president. Bé, bona tarda. Primer de tot, dir que, de la seves intervencions, se'n desprèn com si es desmarquessin dels mandats anteriors. M'agradaria saber quina relació hi tenien, si és que és així, perquè si no tinc mal entès, el senyor Soteras ja era vicepresident primer de la junta anterior i el senyor

Fitxer 13CE13

Calle havia..., també assistia a les juntes. Per tant, no es pot fer veure com si no sabessin res del passat i tot fos dolent, quan vostès també en formaven part i també hi havien estat implicats. I en tot cas, quan s'expliquen o es fa una mica el currículum, que explica el que ha explicat el president, s'ha deixat d'explicar què va passar a les eleccions del 2022 que es van haver de repetir. Sí que ho ha explicat el vicesecretari,

però no el president. I penso que quan vostè ens parla de protocol d'anticorrupció també ens hauria d'explicar que les coses no van bé a la Federació des del 2022, unes eleccions que es repeteixen, i el 2023 que estan qüestionades i almenys nou persones investigades.

Diu el vicesecretari que imputats no, però bé, estan investigats. És bastant sinònim i quan s'investiga algú és perquè hi ha indicis de criminalitat o de que les coses no s'han fet prou bé, en aquest cas, manipulació electoral. Per tant, anem amb compte amb el que diem, perquè sí que hi ha una investigació en curs, perquè hi ha indicis que les coses no s'han fet bé. I més quan vuitanta-vuit directius afirmen que se'ls va falsificar la firma. Bé, això trobo que és molt greu i és una realitat, a més dels més d'aquests quatre-cents clubs, o cent i escaig segons vostè, que estan demanant una assemblea general extraordinària per convocar eleccions.

Referent, doncs, al president, el senyor Soteras, jo, el que li preguntaria més concretament és qui va negociar el tema de les actes notariales perquè poguessin votar les presidències amb junta caducada. Si va ser vostè que va negociar aquest tema o ho va fer el senyor Calle o el vicesecretari. Qui ho va fer? I m'agradaria també saber si tota la seva junta estava al cas de com funcionaven aquestes actes notariales o si no ho coneixia i ho portava directament el senyor Calle o altres treballadors de la Federació. I també si saben qui va pagar aquestes actes notariales i qui les va negociar amb el notari i qui pagava aquestes factures, perquè ens consta que una cosa molt estranya, que no les pagava la pròpia Federació Catalana de Futbol ni tampoc no la pagaven els clubs, una cosa bastant sorprenent.

I referent al senyor Calle, el que sí que ens agradaria saber quin paper va jugar vostè i el vicesecretari i altres treballadors de la federació vinculats al futbol sala en les eleccions. Perquè aquí hem de partir de la base, i suposo que tots tres estaran d'acord amb mi, que els treballadors de la federació han de ser neutrals davant de qualsevol contesa electoral i davant de les candidatures que s'hi presenten. I dic que hi haurien d'estar d'acord, però potser no, perquè, per exemple el vicesecretari hem vist aquí com no és neutral, és a dir, com ha estat defensant la Junta actual i com ha criticat obertament altres candidatures de l'oposició. I recordi, vostè és un treballador, per tant, no pertany a cap de les opcions que es presentaven a les

eleccions i, per tant, vostè hauria de ser neutral i no entrar a criticar altres candidatures.

També es diu que en algun moment que s'apagaven les càmeres del departament de futbol sala en època electoral. Si això és veritat i quin n'era el responsable. Per què es van treure els membres de les meses electorals, juristes de prestigi, i s'hi va i s'hi va posar personal? Amb quin criteri es va fer això? Qui ho va decidir? Sempre s'havia fet així o és la primera vegada que es feia així? Que ens expliquin una mica com va anar tot plegat.

I també veient la investigació dels Mossos d'Esquadra, el responsable de Recursos Humans de la Federació va afirmar que a la Federació s'estaven falsificant firmes. No sé si en saben alguna cosa. Si saben que internament s'ha sancionat a aquesta persona responsable de recursos humans o s'ha obert una investigació interna o segueix en el seu càrrec i no ha passat absolutament res.

I després també a veure si em poden dir si és veritat que, després de les eleccions, on hi ha la candidatura del senyor Soteras, hi va haver una pujada salarial no lineal als treballadors i..., alguns treballadors i empleats de la federació, alguns d'ells investigats, com ha dit el vicepresident, pels jutjats de Sabadell. I si algun treballador o treballadora de la Federació va negociar alguna candidatura que s'havia presentat el 2022, s'apartés de la cursa electoral o això va ser una negociació entre candidatures o va ser una negociació entre personal de la Federació i aquesta candidatura a canvi de llocs de treball o el que sigui?

Bé, com veuen, se'ns generen molts de dubtes i el que està clar és que, quan s'investiga, alguna cosa està passant. Quan hi ha alertadors, el secretari general, que denunciïn obertament que les coses no s'han fet bé, alguna cosa vol dir que passa. I quan es repeteixen unes eleccions com la del 2022, doncs, és evident que aquí estan passant coses i que algú ha d'assumir responsabilitats i que vostès, com a Junta, no sé si pensen que no sé per què els hi fa por convocar una assemblea general extraordinària, tal com li demanen, siguin cent vuitanta o sigui quatre-cents clubs.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del partit del Grup Socialista i Units per Avançar. Sí, perquè com que sou propositants també i acabem amb Vox, que no era proponent.

Mario García Gómez

Gràcies, president. Agrair la seva compareixença. Si han pogut seguir l'anterior compareixença del senyor Camacho, els hi dic el mateix: presumpció d'innocència. Això està dintre d'un jutjat i no parlarem, ni opinarem ni en els termes de presumpte o presumptes, ni som ningú per jutjar les accions o les acusacions de ningú.

Sí que manifestar, doncs, contents no estem. I jo en particular, que soc un apassionat del futbol i un enamorat del meu Barça, doncs content no estem. No estem perquè no estem parlant de futbol. Estem parlant d'una entitat de segon nivell, que és una federació. Cal recordar que els protagonistes aquí són els esportistes i, en tot cas, els clubs, tots els clubs d'arreu de Catalunya que són i tenen la mateixa importància per igual i, en canvi, portem molts anys, massa anys, parlant de la Federació Catalana de Futbol. No d'ara, no d'ara ni d'aquesta junta, sinó que la cosa ja ve d'antuvi.

Recordar-li, en aquest cas, al senyor del Partit Popular quan fa segons quines afirmacions que el PSC governa des de fa un any i mig. Els casos dels que estem parlant són anteriors i quan fa les afirmacions del «PSC està encima de todo», doncs mira, ja voldríem, li dic, d'acord? Però no és el cas. No és el cas. Tothom sap les majories parlamentàries que tenim i així ho ha decidit el poble de Catalunya, i molt menys ho era quan portàvem més de deu anys a l'oposició.

Sí que dir-los que tenim una conselleria nova. Crec que és una molt bona notícia per Catalunya. És molt bona notícia per l'esport i és molt bona notícia pel futbol català i crec que entre tots l'hem de preservar. Ho dic perquè la polarització interna de la Federació no ha de recaure en, crec, ni polititzar-se ni recaure a les esquenes del conseller. Entenem que el conseller, i això sí que els ho dic directament, no dona la raó ni treu la raó. El conseller té claríssim que, davant d'aquesta situació en què ens trobem i no ve provocada pel propi conseller ni pel Departament, el camí a seguir és l'escrupolosa legalitat en el funcionament i seguir els dictàmens i les coses pel seu camí i correctes. Ni d'uns, ni d'altres, ni d'un club ni d'altre club, sinó tots per igual. I

segons quines afirmacions, crec que no contribueixen gens ni mica a apaivagar una mica aquest clima que és intern de la Federació.

Senyor Soteras, no és una qüestió política. Jo crec i els dic que si són més de quatre-cents clubs, que després crec que han reduït vostès a 185, 186 –perdó–, demanen una assemblea, no..., la pròpia federació no ha d'esperar que subsidiàriament el conseller convoqui l'assemblea, com va fer ahir. Crec que és una voluntat dels clubs que formen part de la federació, que són els clubs de Catalunya, són els clubs. S'ha de convocar, s'ha de debatre que es pot parlar de tot dins de l'assemblea, però no mirar cap a una altra banda i que hagi de ser el conseller d'Esports. Per què? Perquè després venen, si han seguit la compareixença anterior, els populismes, els aprofitats i els que volen fer soroll amb disfuncions que són internes de la Federació però que no pertanyen pas a l'esfera política.

Repeteixo, crec que entre tots hem de salvaguardar l'esport a Catalunya, la figura del conseller, que pot fer-ho bé o malament, segur que per l'oposició ho fa malament tot el que fa, però el que no podem posar en dubte és que ho faci ben fet i conforme a la legalitat. Aquesta és l'actitud i poca cosa més a dir. No... Manifestar això, que jo crec que son vostès prou adults, prou adults com per gestionar una Federació i no haver de venir aquí i que li haguem de nosaltres preguntar sobre com funciona o no funciona, si es convoca una assemblea o no es convoca una assemblea. Crec que hauríem de parlar entre tots plegats i canviar una mica el clima, no? Crec. Els dic a vostès, perquè són vostès els que estan ara al capdavant de la federació i als que els toca empènyer.

Una bona democràcia no es defineix només en termes quantitatius de qui guanya les eleccions, sinó també en termes qualitatius, de diàleg, entesa i pacte. Per què? Perquè si no, tenim els discursos populistes, els discursos, malauradament, de l'extrema dreta, que se n'aprofiten d'aquestes disfuncions.

I moltes gràcies novament per la seva compareixença.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn de Vox en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidente. Señor Soteras, señor Calle y señor Garrido, les quiero agradecer que hayan venido a esta sala a dar explicaciones y no solo explicaciones a la Comisión de Deportes de la Generalitat de Catalunya, sino a todos los clubes y sobre todo a los catalanes que nos están viendo desde casa y que sabemos que son muchos los que han manifestado preocupación por el asunto que relaciona a la Federación Catalana de Futbol.

Desde luego, y sobra decirlo, pero respetamos ante todo la presunción de inocencia de todo el mundo y, evidentemente, no estamos ante un juicio ni muchísimo menos, sino que este es un espacio en el que todos pueden dar explicación de lo que consideren ustedes oportuno. Antes han intervenido unos. Ahora les toca a ustedes dar su versión. No es aquí donde tienen que venir a defenderse de acusaciones. Nosotros somos diputados, no somos jueces ni somos tampoco fiscales. Pero sí que les agradecer que tuvieran a bien contestar las preguntas que les formulamos los diputados en esta sala, que lo hagan hecho transparencia y con claridad. Y en este caso, a las preguntas que quiero dirigirles desde mi grupo parlamentario, desde VOX.

Han comentado muchos temas diferentes relacionados con la Federación, pero me gustaría centrarlo a lo que realmente nos trae a día de hoy y preguntárselo de la siguiente manera: ¿Es cierto que más de ochenta presidentes de clubes han denunciado que sus firmas han sido falsificadas? ¿Han recibido ustedes formalmente la solicitud de convocatoria de una asamblea extraordinaria por parte de más del quince de los clubes afiliados? ¿Reconocen que este umbral mínimo exigido por los estatutos fue superado y, por lo tanto, la asamblea debía haberse convocado conforme a los estatutos de la federación? ¿Han rechazado la convocatoria por alguna razón jurídica en concreto? ¿Quién tomó la decisión de no celebrar la junta a la asamblea que se pedía? ¿Hubo algún dictamen legal externo?

Planteamos estas preguntas porque las últimas semanas hemos escuchado una cascada de justificaciones cuyo sostén jurídico puede ser considerado relativo. La idea de que convocar una asamblea supondría un fraude de ley, pues vemos que no figura en ningún texto normativo. De hecho, ese quince por ciento al que se hace

menção no solo para la convocatoria de una junta, o sea, de una asamblea, sino que también podría ser de una moción de censura, como ustedes han alegado, o

Fitxer 13CE14

de otras muchas iniciativas. Entonces, ¿por qué no se ha aceptado ese quince por ciento de solicitantes?

No es habitual que una entidad deportiva esté siendo investigada penalmente por falsificación documental, por administración desleal y por uso irregular de los recursos internos. Y, sin embargo, aquí nos encontramos, porque esta comisión parlamentaria tiene el deber de fiscalizar aquello que elevan los clubes, aquello que preocupa al tejido deportivo de Cataluña y creo que es un buen espacio para que podamos debatirlo.

Señor Calle, señor Garrido, me gustaría formularles un par de preguntas. ¿Pueden afirmar ante esta cámara que nunca ordenaron ni directa ni indirectamente que se usaran los medios de la Federación Catalana de Fútbol para manipular el proceso electoral? ¿Pueden negar que desde sus teléfonos enviaran instrucciones para falsear actas y condicionar apoyos, tal y como consta en los atestados de los Mossos d'Esquadra?

Y señor presidente Soteras, ¿es usted consciente que bajo su mandato, se hayan podido producir presuntas irregularidades –de hecho, las más graves que se recuerdan– en la Federación Catalana de Fútbol? Según consta en el sumario, y este es un asunto en el que me quiero detener, porque es de gran preocupación para muchos, según el sumario, existen mensajes de texto que hacen referencia de forma explícita a «proteger por encima de todo al partido socialista», «proteger por encima de todo al partido socialista». Por lo tanto, ¿qué relación tiene la actual dirección de la Federación con el partido socialista? ¿Hay algún acuerdo o interés común con el partido socialista que explique, por ejemplo, por qué el conseller d'Esports, Berni Álvarez, no haya forzado la convocatoria ni..., y haya permanecido durante todo este tiempo en silencio ante las presuntas irregularidades detectadas? ¿Tiene todo esto algo que ver con las entrañas del partido socialista y alguna de las

causas judiciales abiertas del entorno del presidente Pedro Sánchez? Por ejemplo, el caso Cerdán.

Des de Vox queremos agradecerles que hayan comparecido y esperamos a que puedan contestar algunas, por lo menos, de las preguntas que le hemos formulado desde el grupo parlamentario Vox, porque desde luego creemos que este es uno de los asuntos que más están preocupando al mundo del deporte en Cataluña y hoy tienen una oportunidad de dar una explicación ante los catalanes y ante los clubes. Así que les agradezco, tienen ustedes el micrófono y que puedan contestar.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. No l'he volgut tallar de nou, però el torno a cridar l'ordre per segon cop perquè no es poden fer afirmacions com la que està fent respecte de...

Alberto Tarradas Paneque

Perdone, *president*, pero ¿como qué afirmación he hecho?

El president

Com ara la que ha dit que si hi havia connexió o no entre el partit corrupte o no corrupte, etcètera. És a dir, jo crec que si estem tenint respecte per aquelles qüestions que estan sota investigació judicial, ha de ser per a tots els casos i, per tant, el que li demanaria és que no es refereixi així, sobretot amb aquestes apreciacions.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, pero, esto son cuestiones que aparecen en el sumario. En cualquier caso, no he afirmado nada.

El president

Sí, però vostè està insinuant... El que vostè està insinuant és barrejar dos sumaris que, pel que sabem, no estan relacionats perquè si no, estarien en l'Audiència Nacional, entre altres casos i no en un jutjat d'instrucció de Sabadell. Per tant, li demano que no faci qüestions que semblen afirmacions de cara a aquestes connexions que, insisteixo, no es poden demostrar i que no existeixen ni sota secret

de sumari, perquè processalment estarien a l'Audiència Nacional i no pas al jutjat d'instrucció. No l'he volgut interrompre abans, eh?

Alberto Tarradas Paneque

Claro, por eso hay que saber por qué hay que proteger por encima de todo el partido socialista. Esa es la pregunta.

El president

No. Diputat, si us plau. Gràcies. Tenen un torn ara de quinze minuts que poden repartir com vulguin per contestar allò que puguin o allò que vulguin. Tampoc estan obligats a contestar.

Joan Soterias (president de la Federació Catalana de Futbol)

La majoria de preguntes les contestaran tant el meu director general com el meu secretari general. A veure, jo, a més, m'agradaria dir al representant del partit socialista que ni jo ni ningú d'aquesta Federació hem posat en cap moment en evidència al Conseller d'Esports de la Generalitat. No, nosaltres no. Altres sí que ho han fet, però nosaltres no.

Dos, aquesta pregunta també contestarà el representant de VOX, quan es demana una assemblea extraordinària, els primers que vam afrontar el tema i vam fer-ho públicament davant d'una roda de premsa multitudinària, vam ser els que estem aquí. Vam fer la compareixença i es va dir ben clar que era frau de llei. I nosaltres, si és un frau de llei, no ho podem permetre. Aquests senyors era frau de llei, perquè en l'ordre del dia ens demanaven votació sobre un nou president o eleccions. D'acord.

Això, ells tenen –i avui encara la tenen– una eina, que la tenen a la mà, que és la moció de censura, que jo ja l'accepto. Que em facin, si no estan conformes, que em facin una moció de censura. Que no remenin més la perdiu. Que es preparin, que aviat tindran eleccions i quan les tinguin, el que han de fer és guanyar a les urnes. Això és el que han de fer. Menys històries i *menos cuentos chinos* que tot el que expliquen són..., la meitat tot són mentides. Jo només volia dir això i a partir d'aquí passaré la paraula als meus companys.

Sergi Garrido (vicesecretari de la Federació Catalana de Futbol)

Bones! Primer de tot volia agrair la presumpció d'innocència que heu demostrat tots, la qual cosa no estem acostumats, amb la qual cosa us volia agrair personalment. I, evidentment, intentaré passar molt ràpid i intentar respondre totes les preguntes, que evidentment són moltíssimes. Les tinc apuntades. Aniré molt ràpid, sense perjudici que si algú de vosaltres més endavant, algun dia us vol quedar i parlar d'alguna per resoldre, sense cap problema, d'acord?

Pel que fa a Esquerra Republicana de Catalunya, comentava sobre el tema de garantir procediments de bon govern, et puc dir que la que la Federació Catalana de Futbol està fent màxims esforços des precisament que va entrar Joan Soteras el 2018. Hem implantat un sistema de bon govern i *compliance* integral que està implantat al cent per cent. Puc dir obertament que som pioners a nivell estatal. Vam ser els primers..., la primera federació en tenir-ho implantat. Tenim canal ètic, evidentment, mapa de riscos, portal de transparència, codi ètic i de conducta i òrgans col·legiats i comissions executives que bàsicament decideixen.

En aquest sentit, puc dir que estem en fase ja no vull dir final, perquè no és la veritat, no vull vendre fum, però sí que estem en una fase avançada de certificar-nos en l'ISO 37-301 i amb la UNE 1960. I a més puc destacar el protocol d'anticorrupció que com a mínim crec que cap federació esportiva el té, el que ha comentat el Joan Soteras en el seu discurs.

Després, respecte a l'expedient obert al Tribunal Català de l'Esport, només puc dir una cosa i és que tenim màxim respecte institucional tant als jutjats com a les institucions públiques. Aquí, com bé sabeu, el Tribunal Català de l'Esport va incoar expedient i el va suspendre per un tema de prejudicialitat penal. I aquí vull ressaltar perquè ningú parla i em sobta, és que el mateix denunciant d'aquest expedient va acabar expedientat, la qual cosa –hòstia– sorprèn una miqueta.

Després, per l'acreditació de vot i la millora en el sistema electoral i tot això, ens has preguntat que com ho podríem millorar. Jo ho tinc força clar. De vegades busquem solucions utòpiques i potser hem de simplificar les coses. I la solució per mi només és una, que és tenir un registre d'entitats esportives actualitzat. I no és gaire utòpic, bàsicament perquè l'anterior legislatura, que liderava la Secretaria general de l'Esport i Activitat Física –parlo en nom de la Federació Catalana– teníem un 43,2

per cent de clubs irregulars, és a dir, amb juntes caducades que tenia el registre pendent d'actualitzar. I jo no sé de quina fórmula PSC, com a mínim, ho ha baixat al 18,3 per cent. Això és un fet real i que es pot aconseguir perquè les dades són objectives. No és una opinió fàctica o subjectiva meva, sinó que està allà i jo crec que és el camí que hem de seguir.

Pel que fa també al sistema de millora del sistema electoral, doncs, destaco la supervisió en el sentit més estricte que pot dur a terme tant la Secretaria General de l'Esport i Activitat Física com UFEC, en el nostre cas, recollit també en el Reial Decret d'Entitats Esportives i en els propis estatuts. Per què en altres eleccions no s'ha demanat? Doncs bé, això és una pregunta que suposo que..., és que no he vist l'altra compareixença, però potser li heu fet a l'altre secretari. En aquest model de gestió que tenim ara, de fet, era que les institucions públiques ho poguessin supervisar i, com he dit abans, que tinguessin compte de tot, absolutament de forma molt transparent.

De fet, van fer una interpretació extensiva del que disposen els nostres estatuts i el Reial Decret d'entitats esportives. Aquestes dues institucions ens poden supervisar d'alguna forma en processos electorals, però no els previs i tot i així els hi vam donar compte sense cap tipus de problema des del primer moment, fent un procediment totalment garantista i evidentment transparent.

A partir d'aquí, Junts crec que ha comentat el tema de la nostra opinió de la desavinença. També et dono les gràcies perquè està bé que de vegades s'escolti sempre a les dues parts. En aquest cas, i és una opinió personal meva, i evidentment, perquè ho he viscut en primera persona, crec que les desavinences de l'actual secretari general i hem de recordar d'alguna forma que està actualment de baixa, que ha anat per mitjans de comunicació, que a sobre ha instat ell mateix la resolució unilateral del seu propi contracte laboral, la qual cosa també és sorprenent. I un secretari general que ha anat a judicis en contra dels interessos de la Federació Catalana de Futbol, com a testimoni, la qual cosa m'heu de permetre, també sorprèn.

Llavors tot això prové d'aquestes desavinences, i dic que és un parer personal meu, sobre el cas Soule, que a mi em fa goig que a aquesta comissió li preocupi molt la corrupció, però és que no parli del cas Soule. I és un cas on el nostre secretari

general va anar a declarar, cridat juntament amb Juanjo Isern, el candidat del que reiterades vegades he parlat, cridats pel mateix investigat, que és l'ex president de la Federació Catalana de Futbol. I és un cas on cito textualment, perquè no em vull ficar en camisa d'*once varas*, que diu el meu pare.

El ministeri fiscal diu que «entre los años 2011 y 2018 el investigado, don Subías, se habría aprovechado de sus cargos de presidente de la Federación para beneficiarse personalmente, en detrimento de los intereses económicos de la federación, mediante convenio simulados entre los investigados, don Subías y don Pardo, para, una vez transmitidos, hacer un uso personal de ellos» –2011-2018. Evidentment, aquestes dues persones no tenien càrrecs executius– «y ejecución posteriormente de obras con siete millones de euros».

Llavors, en una primera instància, les respostes a l'Audiència Nacional les donàvem..., eren coordinades o liderades per l'actual secretari general, que segueix sent Oriol Camacho. A l'octubre desembre de 2024, quan sabem que va declarar..., del 23, perdoneu, que va declarar al cas Soule cridat per l'investigat. I a més creiem els dos oportú que hi havia molta documentació que podíem aportar a l'Audiència Nacional. Agafem ell i jo el testimoni i ens coordinem, responem degudament a l'Audiència Nacional i a partir d'aquí hi ha un canvi d'actitud radical.

A partir d'aquí, millores al sistema electoral, crec que ja ho he explicat una miqueta per sobre. La no-convocatòria de l'assemblea general ordinària, què farem? bàsicament era la pregunta. Doncs bé, ho he explicat, és un frau de llei, bàsicament per eludir l'únic mecanisme que hi ha per escurçar procediments. Ho torno a dir, és el mateix que hi ha gairebé a tot arreu.

I no és un criteri jurídic. Crec que el de VOX, potser el meu company de Vox ha preguntat que qui ho havia fet. Ho he fet jo amb la meva condició de secretari en funcions, vicesecretari o el que sigui. I és un criteri jurídic que l'he tingut jo, l'ha tingut l'assessoria jurídica externa i ha sigut ratificat per dues institucions públiques. Dic jo si quatre persones, evidentment podem estar errades, però quan tothom diu el mateix, doncs més probabilitats d'encert n'hi haurà.

I per què no convoquem eleccions? Molts de vosaltres dieu: «Hòstia, són el quinze per cent, són molts clubs», però no hem d'oblidar que aquí hi ha un sistema

democràtic, d'acord? I el setanta-cinc per cent dels clubs no han votat aquesta petició i s'havien pogut adherir fàcilment i no ho han fet. Doncs la voluntat d'aquesta Junta era respectar la voluntat democràtica de la gran majoria i evidentment, hem ofert públicament a l'entrevista o a la crida que vam fer als mitjans de comunicació, els clubs que van instar aquesta assemblea que fessin el mecanisme oportú que hi ha i reglamentat.

Respecte al que ha comentat el meu company de Vox –i disculpa que no em sé el teu nom– respecte a les vuitanta signatures falsificades, ja he explicat que només hi ha dues acusacions particulars, amb la qual cosa jo crec que això respon la teva pregunta. La convocatòria de l'assemblea general ordinària ja més o menys l'he explicat.

I respecte a la manipulació electoral, em fa gràcia que es parli molt obertament de manipulació electoral. No ho afirmo jo, sinó els jutges. En el cas que hi hagués una manipulació electoral, estaríem investigats per un frau electoral, que no és el cas, com he repetit reiterades vegades.

Respecte al que he comentat el meu company del PP, per què ens acollim al dret a no declarar? Suposo que t'hauran facilitat informació. Nosaltres el dia que vam anar declarar no sabíem ni els delictes que estaven investigats, o sigui, difícilment pots anar a declarar si *in situ* et diuen els delictes pel que investiguen, saps? És simplement per això. Si no, no haguéssim tingut cap problema de dir-ho.

I el bloqueig a l'assemblea general ordinària, jo crec que ja m'he explicat reiterades vegades i crec que pel company que s'ha connectat telemàticament de la Unitat Popular - Defensem la Terra, respecte a treballadors neutrals, jo no formava part de la Junta electoral. Jo feia les meves tasques com a assessor jurídic, que no tenien cap implicació en el procés electoral i, evidentment, jo soc lliure d'opinar de candidats, persones o del que vulgui, bàsicament perquè m'estan denunciant cada mes, bàsicament. Totes elles, ja avanço que s'han arxivat. Falta, evidentment, aquesta.

I respecte

Fitxer 13CE15

del canvi de membres, que ha comentat, que li sobtava que a les primeres eleccions del maig del 2022 hi haguessin advocats que són externs que tenim, que tenen el seu propi treball. Recordeu que aquestes eleccions de 2022 es van fer el diumenge i les següents del febrer del 2023 es van fer en dilluns. Evidentment, no podem dir a un advocat de reconegut prestigi que deixi el seu treball el dilluns i que vingui aquí. I tampoc té gaire sentit que, si unes eleccions es repeteixen, que no..., que seguim el mateix protocol. Crec que no té molt de sentit, amb la qual cosa vam posar personal de la casa, bàsicament perquè els dilluns hi són. Estan acollits a un codi ètic i de conducta i d'alguna forma han pogut assistir a més formacions, bàsicament perquè és un procediment complex, l'electoral, i creiem adient, doncs, que poguéssim tenir temps per poder formar-los correctament i no protagonitzar unes terceres eleccions.

I jo crec que és tot, però us torno a repetir, si algú vol contactar amb mi i parlar sobre algun tema en concret, obert a això.

José Miguel Calle Echevarría (director general de la Federació Catalana de Futbol)

Muy buenas. Hay un par de preguntas que ha hecho la compañera de Junts y quizás me vaya a hacer un poco tiempo, pero agradecería que me dejaran acabarlo.

El ataque judicial de manera continuada y organizada hacia mi persona, lógicamente, luego va a coordinada para hacer ese ruido necesario en medios de comunicación, donde no se respeta ningún tipo de decir si esa persona está en un proceso de investigado y fácilmente ya se dice imputado. La presunción de inocencia no se me ha respetado ni un minuto, cosa que creo que es fundamental, tenerla en consideración. ¿Por qué? Porque ya es un plan organizado, estructurado, con unos determinados medios de comunicación y que son denuncias.

La primera empezó una denuncia anónima. Cuando hace alguien una denuncia anónima, esta claramente sabe que es falsa. Lo que pasa es que como lo hace anónima, luego no se le puede denunciar al que hace esa denuncia. ¿Por qué hablo con tanta garantía lo que estoy diciendo? Porque en mayo habían cuatro candidaturas y en febrero fueron tres. Una candidatura se cayó. Y esa candidatura que se cayó, lógicamente, habló con la institución. ¿Y por qué? Porque uno de los

objetivos tiene que ser intentar unir el fútbol catalán. No podemos seguir peleadas cuatro candidaturas. Tenemos que trabajar en unirnos y ahora han quedado dos. Han quedado una persona que ha salido derrotado dos veces en las urnas y no lo admite. No lo admite ni lo va a admitir nunca.

Entonces, cuando se habla luego con una de las candidaturas que se caen, porque entre ellos no se ponen de acuerdo –y ahora lo que voy a decir está acreditado en un juzgado por una declaración de uno de los candidatos, porque, lógicamente, aquí se tiene que decir la verdad, como tiene que ser– ese señor dijo en el juzgado que en el periodo electoral de mayo del 22, siendo él candidato durante el proceso de las elecciones, el señor Oriol Camacho, secretario general, se personó en su domicilio personal, con documentación económica sensible. Y no lo digo yo, lo dice ese candidato en sede judicial. Lo digo, porque aquí luego habrá que explicar cuál es la animadversión del señor Camacho a la institución, que también lo voy a hacer y lo voy a hacer muy gustosamente. Porque yo lo de hoy, tanto Sergi como yo, hemos tenido mucho interés en venir, pero hemos tenido mucho interés en venir porque queremos que se nos escuche. Queremos dar nuestra versión.

Hay un señor secretario general que va diciendo lo que ha dicho aquí y lo ha dicho en el juzgado número 2 de Sabadell, lo ha dicho en la Oficina Antifraude, pero todo lo que dice son palabras, ¿eh? No hay ningún tipo de documentación que acredite lo que dice. Cualquier día viene y dice que yo tengo melena, ¿eh? No, no tengo melena, ¿eh, señora? Estoy calvo y orgulloso. Yo no me voy a poner pelo a Turquía, como hacen otros, no. Yo admito mi persona. La sumo.

Entonces *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Permítame, por favor. Entonces, ¿qué quiero decir con esto? Que todo esto viene del caso del Soule y me encanta que esta Comisión de Deportes se preocupe por la Federación Catalana de Fútbol y por la imagen del deporte catalán. Me encanta. Quizás hasta se hubiera tenido que haber hecho antes, como crítica constructiva. ¿Por qué? Porque no se habla del éxito de las elecciones catalanas de base formativas. Hemos jugado en San Salvador, de fútbol sala, ocho partidos, ocho victorias. La ilusión de los técnicos de fútbol sala era ganar los ocho campeonatos de España. Esa era la ilusión. Esa es la fortaleza, ¿de acuerdo?

Y el fútbol pasa igual. Y no solo ganar. Nos preocupa la imagen. La imagen, ¿cómo se gana? Porque representan a Cataluña. De eso no se habla. Parece que eso no nos preocupa. Pero yo no hablo de licencias. Hablo de que luego hay unos procesos en el plan de formación, que acordamos con la Generalitat. Un plan que no se ha dicho de luchar contra la violencia, de manera coordinada con los Mossos d'Esquadra, que es algo fundamental para la sociedad catalana. Pero el secretario general estaba involucrado, de manera directa o indirecta, en un caso que se llama Soule, de una envergadura que hablamos de 8 o 9 millones de euros, de 8 o 9 millones de euros, ¿de acuerdo?

¿Y qué problema hay? Pues un problema muy sencillo, muy sencillo, en finales del año 2023, la Audiencia Nacional reclama una información sobre la mutualidad: patrocinios, motivos de los patrocinios, en qué se ha utilizado ese dinero. Hablamos de un montante económico de 5.950.000 euros. Y el señor llevaba siete veces sin darle esa información y es cuando llega a mi conocimiento, cosa a la cual yo me opongo y me opongo de manera clara y manifiesta. La Federación Catalana de Fútbol no puede hacer eso. Tiene que hacer todo lo contrario: aportar toda la documentación y hacer su calculación mediante departamento de contabilidad y aportarla y asumir las responsabilidades que tengan que asumir.

Yo me persono en la mutualidad con nuestro presidente, *cap* de Presidencia, pido toda esta información, octubre-noviembre del 23, y es cuando el señor Oriol Camacho, sorprendentemente, dos años después, se pone a colaborar con los Mossos d'Esquadra y se ha acabado toda la presión que tenía. No puede ser una coincidencia. No puede ser. Es porque llega un momento que se sabe que este señor no está siendo leal con la institución. Y se sabe también que este señor estuvo en casa de un candidato con información económica sensible. Pero todo se sabe después, porque el tiempo, él lo ha dicho aquí, todo lo pone en su sitio. Es implacable, totalmente cierto.

A mí me gustaría que la justicia fuera más rápida. ¿Por qué? Porque tengo seis causas judiciales. Cuatro han sido archivadas. La otra que fui a declarar en diciembre va a ser archivada, porque todo es humo para hacer ruido, medios de comunicación y desacreditarme, a mí, a mi trabajo, a mi grupo de trabajo. Personas

que están peleando con una ilusión fantástica por la Federación, pero que no queremos ver ni valorar, porque si no hago denuncias para dar humo en medios de comunicación y decir que la Federación Catalana de Fútbol es un desastre, por eso da los números económicos.

Los números económicos no es para tapar nada. Dicen todos. Eso es objetivo, dos más dos son cuatro. Esto no es si la pared es verde oscuro o verde claro. Son números. Se está haciendo una gestión económica de responsabilidad. Y el señor Oriol Camacho viene a colación de que nosotros vamos a entregar esta información. Se lo hacemos a ver y nos dice personalmente a este señor y a mí que lo vamos a joder si lo entregamos. ¿Por qué? Porque este señor, cuando se reunía con nosotros, hacia un punto de vista del caso Soule, porque a mí me decía: «Mírate la obra de Vilafranca del Penedès. Mirate el inmobiliario que he comprado en Tarragona». Me guiaba él. Hasta que yo ya me doy cuenta de que está jugando, no un doble papel, quizás un triple papel. No lo sé.

¿Qué se hace? Se aporta la documentación a la Audiencia Nacional, porque es nuestra responsabilidad. Y luego este señor no puede decir, como ha dicho, que si tiene que tener protección policial, que si tienen que tal... Nosotros nos dedicamos a trabajar la Federación, porque hay mucho trabajo de manera ordinaria. Luego hay actividades extraordinarias. Luego hay un montón de casos judiciales que las hacen para que no tengamos dinamismo. Lo que pasa que cuando hay personas con ilusión y con compromiso, pues se trabajan dos horas más.

Luego no se puede decir que hay muy mal ambiente laboral en la Federación Catalana de Fútbol. Es el mejor que ha habido. Hoy lo hablaba con la secretaria de Presidencia. Lo hay. Hay un ambiente fantástico, en las delegaciones. Todo el mundo se siente partícipe, todo el mundo aporta. Hay cuestionario. Todo el mundo habla. Decimos que perjudicamos a unos clubes y beneficiamos a otros. Las circulares ahora, con la presidencia de Joan Soteras, me van a permitir, son públicas, circulares públicas de subvenciones, con parámetros públicos. Cuando acaban las circulares, se hacen resoluciones públicas. Cada club sabe lo que va a cobrar él y lo que va a cobrar del pueblo de al lado. No hay mayor transparencia.

Eso era impensable con los gestores anteriores. Era impensable. Era impensable, ¿de acuerdo?

Luego, se trabaja con proceso de selección en el personal. ¿Por qué? Porque tiene que venir las personas más adecuadas o como así se estimen. Es como se está trabajando. Se crea un popurrí, se dice que se ha perjudicado a gente. Lo que se ha hecho es intentar optimizar y organizar. Había personas en la institución que no tenían ningún compromiso. No tenían ningún compromiso. Entonces está muy bien que venga Oriol Camacho, diga su versión. Me parece fantástico. Es una democracia. Pero Miguel Galán ya ha dicho aquí que no entendía por qué veníamos Sergi Garrido y José Miguel Calle. ¿Qué nivel de demócrata eres tú, señor? ¿Qué democracia tienes tú? Yo no me opongo a que venga aquí cualquier persona. Tiene el mismo derecho que yo, pero también me gustaría explicar y, como ha dicho Sergi... *(El president intervé sense fer ús del micròfon.)* Acabo en un minuto.

Nos hacen auditorías contables de manera legal. Nosotros, sinceramente señora Vilalta, les invitamos a todos los partidos políticos, sin excepción, a que puedan venir a la Federación Catalana de Fútbol a preguntarnos lo que quieran, físicamente, presencialmente, lo que quieran. Es lo que llevamos diciendo tiempo. No tenemos ningún problema. Posiblemente haya sitios y situaciones que nos estemos equivocando y si alguien nos da luz y nos sirve para mejorar, pues agradecidos. Pero se nos critica porque queremos cohesionar. Por otro lado, se nos pide que cohesionemos. Al final, me sitúa en un planteamiento que da igual lo que hagamos, nos vamos a equivocar, es la sensación que tenemos. Entonces nos queda trabajar e intentar conseguirlo pues con nuestros pensamientos. Lo siento.

El president

Moltes gràcies. Senyor president, no sé si volia alguna puntualització més, trenta segons. *(Joan Soteris intervé sense fer ús del micròfon.)* Doncs agraeixo. Entenc que tampoc hi ha cap grup que vulgui fer una segona intervenció. Ho deixariem aquí i moltes gràcies per la seva compareixença.

Gràcies a tothom. Bona tarda.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT